

பத்தி எழுத்துக்களும்
பல் திரட்டுக்களும்~2

ஈழத்து இலக்கியம்: நூல்களின் அறிமுகம்

க. பொ. த. (உயர்தர) வகுப்புக்குரிய துணை நூல்

கே. எஸ். சுவாமிநாதன், B.A.

விலையீடு:

Rs. 50/-

BRIGHT BOOK CENTRE (Pvt) LTD.

P. O. Box 162, S-27, First Floor,
Colombo Central Super Market Complex,
Colombo -11.
Tel : 434770

பத்தி எழுத்துக்களும்
பல் திரட்டுக்களும்~2

ஈழுத்து இலக்கியம்: நூல்களின் அறிமுகம்

கே. எஸ். சீவகுமாரன், B.A.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

**EELATHTHU ILAKKIYAM:
NOOLHALIN ARIMUHAM**

(An Introduction to books relating to Sri Lankan Culture)
No. 2 in the PATHTHI ELUTHTHUKALUM
PAL THIRATTUKALUM
(Column Writing and Miscellaneous Series Data)
by K. S. Sivakumaran, B.A.

Date of Publication : October 1996

Published by : Bright Book Centre (Pvt) Ltd.

Address of the Writer : 21, Murugan Place,
Colombo-6.

ශ්‍රී ලංකා ජාතික ග්‍රන්ථ සංවර්ධන මණ්ඩලය
 ශ්‍රී ලංකා ජාතික ග්‍රන්ථ සංවර්ධන මණ්ඩලය
 NATIONAL BOOK DEVELOPMENT COUNCIL OF SRI LANKA

පොත් වෙළෙඳ හමුව වලංගු කිරීමේ කිරීම

ශ්‍රී ලංකා ග්‍රන්ථ සංවර්ධන මණ්ඩලයේ සභාපතිවරයා විසින්

ශ්‍රී ලංකා ග්‍රන්ථ සංවර්ධන මණ්ඩලය

විසින් ප්‍රකාශ කළ පොතකට අනුමැතිය ලබාදීම

සහ සුමනී සුනරි මහේස්වරී මහති විසින්

1996 අගෝස්තු මස 31 වන දින

විසින් පොත් වෙළෙඳ හමුව වලංගු කිරීමේ පටන ලදී

අංක 9601003

[Handwritten signature]

සභාපති

ශ්‍රී ලංකා ග්‍රන්ථ සංවර්ධන මණ්ඩලය

කඩවි උපායකර්ම අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්

ප්‍රධාන පුස්තක නිලධාරී

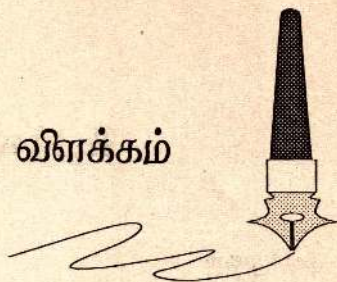
අංක - 9601003

[Handwritten signature]

සභාපති

ශ්‍රී ලංකා ග්‍රන්ථ සංවර්ධන මණ්ඩලය

நூலாசிரியர் விளக்கம்

இச் சிறு நூலின் நோக்கம்:

உயர் வகுப்பு மாணவர்கள் ஈழத்து இலக்கிய உலகம் பற்றி அறிய விரும்புவதனால், அது சம்பந்தமான நூல்கள் எவை எவை என்பதை அறியத் தருவதாகும்.

ஏராளமான அத்தகைய நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. வெளி வருகின்றன. வேறு சில, வெளிவர இருக்கின்றன.

அவற்றிலே சில பற்றிய மதிப்புரைகள் இங்கு இடம் பெறுகின்றன.

எண்பதுகளுக்கு முன் வெளிவந்த நூல்கள் பற்றிய தகவல்கள் இருக்குமளவிற்கு, பின்னர் வெளிவந்த நூல்கள் பற்றிய விபரங்கள் கிடைத்தில. சில நூல்களைக் கடைகளில் காண முடியாது உள்ளது. ஆயினும், அவற்றில் சில புத்தகங்களின் பெயர்கள் இங்கு இடம் பெறுகின்றன. இடம் பெறாமல் போனவற்றின் பெயர்களை, அவற்றை எழுதியவர்கள் அறியத் தந்தால், அடுத்த பதிப்பிற் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும்.

இந்நூல்களை மாணவர்கள் தேடிப் படிக்க உதவுமுகமாக இச் சிறு நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இந்த அறிமுக நூலில் இடம் பெறும் இரு கட்டுரைகள் நூலாசிரியரின் “செய்முறைத் திறன் ஆய்வு” என்ற நூலிலும் இடம் பெறுகின்றன. எனவே, குறிப்பிட்ட இந் நூலும் பயனுள்ளதாக அமையக்கூடும். இந்த நூலில், ஈழத்துச் சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள், நாவல்கள் சில பற்றிய மதிப்புரைகள் இடம் பெறுகின்றன.

உள்ளடக்கம் .

1. அறிமுகம்

2. மதிப்புரைகள்:

- (அ) கலாநிதி க. செ. நடராசாவின்
'ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி
(14 - 18 ஆம் நூற்றாண்டுகள்)'
- (ஆ) பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனின்
'தமிழியற் சிந்தனை'
- (இ) கனக செந்திநாதனின்
'ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி'
- (ஈ) கலாநிதிகள் எம். ஏ. நுஃமான், சி. மௌனகுரு,
சித்திரலேகா மௌனகுரு ஆகியோரின்
'20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம்'
- (உ) சில்லையூர் செல்வராசனின்
'ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி'
- (ஊ) கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியத்தின்
'ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்'
- (எ) சுவாமி விபுலாநந்தர் தொடர்பான நூல்கள்.
- (ஏ) விபுலாநந்தரின் திறனாய்வு நோக்கு.
- (ஐ) சு.வித்தியானந்தனின்
மணிவிழா மலர்.

அறிமுகம்

ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு முழுமையாக, பட்சபாதமின்றி இன்னமும் எழுதப்படவில்லை. ஆயினும், ஈழத்து இலக்கியத்தின் சிற்சில துறைகள் பற்றி ஆங்காங்கே சில நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. மாணவர்கள், இவற்றைத் தேடிப் படிக்க வேண்டும். பல்கலைக் கழக நூலகங்களில், அல்லது பொது நூலகங்களில் இவை கிடைக்கப் பெறலாம். இலக்கிய வெளியீடுகளின் சில சிறப்பு மலர்கள், பல்கலைக் கழக வெளியீடுகள், சிற்றேடுகள், நாளிதழ்களின் ஞாயிறு மலர்கள் போன்றனவற்றில் எல்லாம், ஈழத்து இலக்கியம் தொடர்பாகப் பல பயனுள்ள கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றைச் சேகரித்துப் பேணல் அவசியம். இவற்றிலிருந்து பல விபரங்களை நாம் பெறக் கூடியதாக இருக்கும்.

நமது நாட்டு உயர் வகுப்பு மாணவர்கள், பல்கலைக்கழக மட்ட ஆய்வாளர்கள், திறனாய்வாளர்கள் எழுதும் நூல்களையும், கட்டுரைகளையும் படித்து அவசியம் பயனடைதல் வேண்டும். உதாரணமாக, பேராசிரியர் க. கைலாசபதி எழுதிய **இலக்கியமும் திறனாய்வும்** என்ற நூல் குறிப்பிடத்தக்கது. பல்வேறு இலக்கிய இயக்கங்கள், கோட்பாடுகள் ஆகியனவற்றுக்கு இணங்க இலக்கியத்தைக் குறித்த விபரங்களுடன் விளக்கும் முதலாவது தமிழ் நூல் என இதனை விபரிக்கலாம். இலக்கியம், திறனாய்வு ஆகியன பற்றி மேலும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள விரும்புபவர்கள் அவசியம் இந்நூலைப் படிக்க வேண்டும்.

ஈழத்து இலக்கியத் துறையை எடுத்துக் கொண்டால், இலக்கியக் கொள்கை, இலக்கிய வரலாறு, இலக்கியத்திறனாய்வு, மதிப்புரை, கலை, இலக்கியப் பத்தி எழுத்து போன்ற பிரிவுகளிலே தனிச் சிறப்பான வளர்ச்சியை நாம் காண முடியும்.

ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம் என்ற நூலை, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி எழுதியிருக்கிறார். இலங்கையில் திறனாய்வு முனைப்புக்கான காரணிகளை எடுத்துச் கூறும் இவர், இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார்:

1. இலங்கையில் தனிப்பட்ட இலக்கிய ஆர்வமும், குறிப்பிட்ட இலக்கிய முயற்சிகளும் தோன்றிய காலம் தொட்டே, இலக்கியங்களை இலங்கையின் சமூக, பண்பாட்டுக் கோலத்துடன் இணைத்தப் பார்ப்பதில் ஆர்வம் காட்டப்பட்டு

வந்துள்ளது.

2. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியப் பயில்வாளர்கள், இந்தியத் தமிழ் இலக்கியம் பயில்வதிலும் பார்க்கப் பிரதேச, பிற பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களை அறிவதற்கும், தழுவியமைத்துக் கொள்வதற்கும் இருந்த வாய்ப்புகள்.
3. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் பங்கு.
4. ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கும், விமர்சகர்களுக்கு மிடையே ஒருவர் கருத்துரைகளினால், மற்றவர் நன்மையடையும் ஒரு பரஸ்பர நல்லுறவு நிலை.

இக்கூற்றுக்களை மாணவர் மனங் கொள்ளுதல் நலம். ஈழத்துத் திறனாய்வு மரபு வளர்ச்சியில் முக்கிய இடம் பெறுபவர்கள் யாவர் என்றும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி நிரற்படுத்தியுள்ளார்.

1. ஈழத்து இலக்கிய உரைகாரர்கள்.
2. ஆசிரிய பரம்பரை முக்கியஸ்தர்கள்.
3. பத்திரிகைத் தொடர்புடைய அழகியல் வாத விமர்சகர்கள். (பத்தி எழுத்தாளர்களைத் தான் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார் என நினைக்கிறேன்.)
4. சமூக நோக்குடைய, இலக்கிய விமர்சனத் திறன் வாய்ந்த மறுமலர்ச்சிக் குழுவைச் சேர்ந்த ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகள்.
5. முற்போக்கு இலக்கியவாத முன்னோடிகள்.
6. பல்கலைக்கழக வழி வந்த முற்போக்கு விமர்சகர்கள்.
7. முற்போக்கு இலக்கியத் தாக்கம் காரணமாக அதனை ஆதரித்தும், எதிர்த்தும் நின்ற ஆக்க இலக்கியக் கர்த்தர்களாகிய விமர்சகர்கள்.
8. கல்விப் பயிற்சி வழியாக இலக்கிய விமர்சனத்தைத் தனது ஆய்வுத்துறையாகக் கொண்டுள்ள விமர்சகர்கள்.

போராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் எழுதிய, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற நூலிலே ஈழத்து இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய சில குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி தொடர்பாக மாணவர்கள் அறிந்து கொள்ளப் பின்வரும் நூல்களைப் படித்தப் பார்த்தல் அவசியம். காலமும் கருத்தும் - பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை தமிழிலக்கியத்தில் தமிழ் அறிஞர் பெரு முயற்சிகள் - பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம்

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி - கனக செந்திநாதன்
தமிழியற் சிந்தனை - பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்
இலக்கியத் தென்றல், தமிழர் சால்பு - பேராசிரியர்

சு. வித்தியானந்தன்

இரு பதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்தமிழ் இலக்கியம் - கலாநிதிகள்
எம். ஏ. நு. மான், சி. மௌனகுரு, சித்திரலேகா மௌனகுரு

ஈழத்து தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி - கலாநிதி க. செ. நடராசா
ஈழத்து நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி - சொக்கன்

ஈழத்து தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் - பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம்
ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம், ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதையின்

தோற்றமும் வளர்ச்சியும் - பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி
ஈழத்து நாட்டுப் பாடல்கள் - பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம்

ஈழத்து தமிழ்ச் சுடர்மணிகள் - தென்புலோலியூர்
மு. கணபதிப்பிள்ளை

போர்ப்பாறை, மெய்யுள் - மு. தளையசிங்கம்

ஒரு சில விதி செய்வோம், கவிதை நயம் - முருகையன்
ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சி - சில்லையூர்

செல்வராசன்

ஈழத்துச் சிறுகதை மணிகள் - செம்பியன் செல்வன்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் நாடக அரங்கம் -

சி. சிவாநந்தன்

பாவலர் சரித்திர தீபம் - பதிப்பு: பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கம்

ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள் - பேராசிரியர் க. கைலாசபதி
செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள் - பல்கலைப்புவர்

க. சி. குலரத்தினம்

தமிழியற் கட்டுரைகள் - கலாநிதி எஸ். சிவலிங்கராஜா,

மயிலங்கூடலூர் பி. நடராசன்

கைலாசபதியும் நானும், Tamil Writing in Sri Lanka, கலை
இலக்கிய திறனாய்வு, Aspects of Culture in Sri Lanka, பத்தி

எழுத்துக்களும் பல்திரட்டுக்களும், திறனாய்வுப் பார்வைகள் -
கே. எஸ். சிவகுமாரன்

இவை போன்ற நூல்களும், இங்கு குறிப்பிட முடியாமற்
போன ஈழத்து இலக்கியம் சம்பந்தமான ஏனைய நூல்களையும்

மாணவர்கள் படித்துப் பயன் பெறலாம்.

இவற்றை விட சிந்தனை, மல்லிகை, அலை, செய்தி,

புதினம், தாயகம், அஞ்சலி, கற்பகம், வசந்தம், தேனருவி, களம், வயல், நோக்கு, வியுகம், புதுசு, கொழுந்து, குன்றின் குரல் போன்றவற்றையும் மேலும் பற்பல சிற்றேடுகளையும் படித்துப் பார்த்தல் பயன்தரும்.

பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், சிற்றேடுகள், நாவல்கள் மாத்திரமன்றி மின்மம் (இலெக்ரோணிக்) சார்ந்த ஊடகங்கள் மூலமும் ஈழத்துக் கலை இலக்கிய முயற்சிகளை மாணவர்கள் அறிந்து கொள்ளலாம்.

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி

கலாநிதி க.செ.நடராசாவின் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி (14ம் நூற்றாண்டு முதல் 18ம் நூற்றாண்டு வரை) என்ற இந்நூலுக்கு முன்னுரை எழுதிய பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் இப்படிச் கூறுகின்றார்:

“14ம் நூற்றாண்டிலிருந்து 18ம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரையான காலப்பகுதியில் ஈழத்தெழுந்த தமிழிலக்கியங்கள் பல கோணங்களிலிருந்து ஆராயப்படுகின்றன. சகசோதிமாலை என்னும் சோதிட நூலின் ஆசிரியராகிய தேனுவரைப் பெருமாளின் காலத்திலிருந்து புலியூரந்தாதியின் ஆசிரியராகிய மயில்வாகனப் புலவரின் காலத்தோடு நிறைவு பெறுகிறது இந்நூல். ஈழத் தமிழ் இலக்கியம், ஈழத்து அகப்பொருள் இலக்கிய வளர்ச்சி, ஈழத்துப் புறப்பொருள் இலக்கிய வளர்ச்சி, பிரபஞ்ச வகையுள் அமையாத ஈழத்து இலக்கியங்கள் என்னும் நான்கு தலைப்புக்களில் ஈழ நாட்டு தமிழ் இலக்கியங்களை ஆய்வு செய்யும் இந்நூலாசிரியர் வழக்கிலுள்ள இலக்கியங்களைப் பற்றிய செய்திகளை மட்டுமன்றி, வழக்கொழிந்த இலக்கியங்களைப் பற்றி மேலும் மேலும் ஆய்வாளர் தேடி அறிவதற்குத் தூண்டும் செய்திகளையும் விளக்கியுள்ளார். தமிழிலக்கியங்கள் இலக்கணங்களை அறிய விழையும் ஆய்வாளருக்கு இந்நூல் ஒரு களமாக அமையும்...”

ஈழத்துப் புலவர் பரம்பரை, அவர்களின் ஆக்கப்பணிகள், அவர்கள் பாரம்பரியங்கள், சமுதாய உணர்வுகள், கற்பனைகள் என்பவற்றை வரலாற்றுக் கண்ணோட்டத்திற் காண விரும்பும் தமிழறிஞர் பலரும் இந்நூலை உவந்தேற்பர் என்பது எமது துணிவு.”

மேற்கண்ட குறிப்புகள் இந்நூலின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தும்.

தமிழியற் சிந்தனை

சுப்பிரமணியன் வித்தியானந்தன் சமகால ஈழத்துக் கலாசாரத்துடன் இயைந்த ஒரு பெயரெனின் மிகையாகாது. பல்கலைக்கழகப் பேராசான்களே பெரும்பாலும் சமகால கலாசாரப் போக்கை நிர்ணயிப்பது வழக்கம் என்பது வெளிப்படையாகப் புலனாகாததோர் உண்மையாகும். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணை வேந்தராக விளங்கிய பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் இன்றைய ஈழத்துத் தமிழ் ஆய்வறிவாளர்களுடன் நெருங்கிய விதத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர். அவர் பட்டறையில் மிளிர்ந்த பலர் இன்று உயர் கல்வி மட்டத்திலும், ஏனைய துறைகளிலும் ஏற்றம் பெற்றுள்ளனர். இலக்கியத் தென்றல், தமிழர் சால்பு போன்ற அரிய நூல்களை எழுதிப் புகழ்பெற்ற ஆசிரியரின் பெருந் தொண்டு நாடகத்துறையில் ஆகும். குறிப்பாக, ஈழத்து நாட்டுக்கூத்துத் துறைக்குப் புது வளம் பெருக்கியவர் என்ற முறையில் அவர் பங்கு அளப்பரியது.

கல்வித்துறையிலும் கலாசாரத்துறையிலும் வித்தியானந்தன் ஆற்றிய பங்கு பற்றி ஆராய்வதல்ல இவ்விடத்தில் எமது நோக்கம். அவை பற்றித் தனியாக விமர்சித்தல் வேண்டும்.

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் எழுதிய ஏழு தமிழ்க் கட்டுரைகளும் இரண்டு ஆங்கிலக் கட்டுரைகளும் அடங்கிய தமிழியற் சிந்தனை என்ற நூல் பற்றி நயமாகத் தொட்டுச் செல்வதே இங்கு முனைப்பு. யாழ்ப்பாணம் முத்தமிழ் வெளியீட்டுக்கழகம் வெளியிட்ட மூன்றாவது நூலே இது.

ஈழத்து இலக்கியம் என்ற தனியான பிரிவு வளர்ந்து சிறப்புறுவது தவிர்க்க முடியாததாகி விட்ட இக்கால கட்டத்தில், ஈழத்து தமிழ் இலக்கியம் பற்றி அறியவும், ஆய்வு நடத்தவும் பெரு விருப்பங்கொண்ட மாணவர்களின் தொகை மேலை நாடுகளிலும் தமிழ் நாட்டிலும் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருவதிலிருந்தே இதனை அறியலாம்.

ஈழத்து தமிழ் அறிஞர்களின் அரும் பணிகளை விதந்துரைப் பவையாக இந்நூலில் இடம் பெறும் கட்டுரைகள் அமைகின்றன.

ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் மிகவும் பயனுடையவை. இத்தொகுப்பு உயர் கல்வி மாணவர்களும், பல்கலைக்கழக மாணவர்களும், விமர்சகர்களும் பயனடைய உதவுகின்றது. ஆசிரியர் தமது கட்டுரைகளின் நோக்கத்தையும் பயனையும் தாமே முகவுரையில் குறிப்பிட்டிருப்பது படிப்பவர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கிறது.

'நாவலரும் தமிழகமும்' என்ற கட்டுரையில் தமிழகம் நாவலருக்கு எவ்விதத்தில் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டித் தொண்டுகளை விபரிக்கும் ஆசிரியர், "தமிழகத்தை ஈழ நாட்டுக்குக் கடமைப்படுத்திய பேருபகாரி நாவலர்" என்ற சோமசுந்தர பாரதியாரின் மேற்கோளையும் ஆதாரம் காட்டுகிறார். தமிழகத்தினர் ஆறுமுகநாவலரின் பணியை அங்கீகரிப்பது எவ்வாறு வரலாற்று அடிப்படையில் தவிர்க்க முடியாததோ, அவ்வாறே விபுலாநந்த அடிகளின் பணியும் ஒப்புயர்வற்றது. ஈழம் ஈன்ற இரு மேதைகளையும் ஆசிரியர் இரண்டாவது கட்டுரையில் ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறார். 1943ஆம் ஆண்டில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் முதலாவது பேராசிரியராக விபுலாநந்த அடிகளே நியமனம் பெற்றாரென்பது அவதானிக்கத்தக்கது; ஏனெனில், கிழக்கிலங்கை, கல்வியிற் பின்தங்கிய பகுதி என்று கருதப்பட்ட போதிலும், அங்கு உதித்த ஒருவர், உயர் கல்வி பீடத்தில் அமரும் வாய்ப்பையும் தம் ஆற்றலினால் பெறலாம் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது.

இன்று, தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத்துறையில், இலங்கை தென்னிந்தியாவுக்கு வழி காட்டுகிறது என்று படித்தறிந்த தமிழ் நாட்டுக் கலாபிமானிகளும் விமர்சகர்களும் கூறுவர். அதே போன்று, சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை போன்றவர்கள், "புதிய இலக்கண நூல்களை எழுதியும், பழைய இலக்கண நூல்களைப் பதிப்பித்தும், சிறந்த தொண்டாற்றினார்கள்". ஆறுமுக நாவலர், சிதம்பரப்பிள்ளை, குமாரசாமிப் புவவர், த. சுயிலாயபிள்ளை, சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் ஆகியோரின் பணி பற்றிக் குறிப்பிடும் ஆசிரியர், "19ஆம் நூற்றாண்டிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டிலும் தமிழ் மொழி வரம்பிழந்து அழிந்தொழியாமற் காத்தவர் ஈழத்தவரே. இலக்கண மரபைப் பாதுகாத்து வந்தவர் ஈழத்தவரே எனினும் மிகையாகாது" என நிலை நாட்டுகிறார்.

ஈழத்தில் தமிழ் கிராமிய நாடகத்துறையில், அதிகார

பூர்வமாகப் பேசக்கூடியவராக விளங்கியவர் போராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்களே என்பது யாவரும் அறிந்ததே. அவருடைய நுண்மாண் நுழைபுலப்பார்வையில் இடம்பெற்றதாக அடுத்த கட்டுரை அமைந்துள்ளது. மட்டக்களப்பிலும் மன்னாரிலும் ஆட்படும் நாட்டுக்கூத்துக்கள் பற்றிச் சிறப்பாகவும், கிராமிய நாடகக்கலை பற்றிப் பொதுவாகவும் விளக்கிக் கூறுவதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. மன்னார் மாவட்ட நாடகங்கள், சிங்கள மொழியில் காணப்படுவதை ஆசிரியர் விபரித்துள்ளார். அதே போன்று கன்னட, யசுக்கான நாடகத்திற்கும் மட்டக்களப்பு வடமோடி நாடகத்திற்கும் பல ஒற்றுமைகள் இருப்பதாகவும் ஆசிரியர் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

ஈழத்தின் சமயம் பற்றியும் கல்வி பற்றியும் அடுத்த கட்டுரையில் விபரிக்கும் ஆசிரியர் “சிங்கள மக்களின் வாழ்க்கையைப் பண்படுத்தி, அவர்களின் வழிபாட்டு முறைகளிற் சைவ முறைகளையும் புகுத்தி, புத்த சமயத்திற்குப் “புனிதத் தன்மையை அளித்தனர் தமிழர்” என்கிறார் ஆசிரியர். தமிழியல் என்னும் பொழுது தமிழர் சமயமும், தமிழர் கலாசாரத்துடன் பிணைந்ததென்பது புலப்படும். அதன் நிமித்தம், இக்கட்டுரையும் மதிப்படைகிறது. “தம்பதேனியாவிலிருந்து அரசு செலுத்திய 3ஆம் பராக்கிரமபாகு என்பவன் காலத்தில், சரசோதிமாலை என்னும் சோதிட நூலைப் பாடி அவ்வரசன் சபையில் அரங்கேற்றினார் போசராச பண்டிதர்” என்றும் “கண்டியிலிருந்து ஆண்ட இறுதி அரசனாகிய பூரி விக்ரமராசசிங்கனும், தமிழர் கல்வி விருத்தியிற் கவனம் செலுத்தினான்” என்றும் ஆசிரியர் தகவல் தந்துள்ளார். கட்டுரையின் பிற்பகுதியில், ஐரோப்பியர் காலத்தில் ஈழத்தவரின் தமிழ்க் கல்வி, சமய முயற்சிகள் ஆகியன பற்றியும் ஆசிரியர் விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

மேற்கண்ட கட்டுரையின், தர்க்கரீதியான தொடராக, அடுத்த கட்டுரை அமைந்துள்ளது. ஈழத்திலே தமிழ்க் கல்வியும் பல்கலைக் கழகமும் என்ற தலைப்பில் இடம் பெற்ற இக் கட்டுரையும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இன்று யாழ்ப்பாணத்திலே தனியான ஒரு பல்கலைக்கழகம் இயங்கும் இவ்வேளையில், பின்னணித் தகவல்கள் பலவற்றைத் தெரிவிப்பதாக, இக்கட்டுரை அமைந்திருப்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

பொதுவாக யாவரும் ஏற்றுக் கொண்ட ஓர் உண்மையை ஆசிரியர் வாயிலாக நாம் படிக்கும் பொழுது புளகாங்கிதம் அடைகிறோம். அவ்வரிகள்: “இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் தனித்தன்மை வாய்ந்த கலாசாரச் செல்வத்தை உடையவர். எனவே, அவர்கள் மொழியையும் கலாசாரப் பாரம்பரியத்தையும் போற்றிப் பேண ஒரு பல்கலைக்கழகம் அவசியமாகும் என்று உணர்வு கல்வி வல்லாரிடையே உறுதிப்பட்டு வந்தது...”

இந்நூலில் இடம் பெற்ற ஏழு தமிழ்க் கட்டுரைகளிலே, ஈற்றில் அமைந்தது “இஸ்லாமியரும் தமிழிற் புதிய பிரபந்த வகைகளும்” என்ற கட்டுரையாகும். இஸ்லாமிய மக்களே தமது மதப் பிரபந்தங்கள் பற்றி அறிந்திராத வேளையிலும், பேராசிரியர் இந்த விஷயம் பற்றிய தகவல்களைத் திரட்டித்தந்தமை பாராட்டிற் குரியது.

நூலின் இரண்டாம் பகுதியில் இரண்டு ஆங்கிலக் கட்டுரைகளும் நூலாசிரியர் பற்றிய ஓர் அறிமுகக் கட்டுரையும் இடம்பெற்றுள்ளன. துணை வேந்தரின் நல்ல மாணவர்களில் ஒருவரான பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் இவ்வாங்கில அறிமுகம், தமிழ் மொழி அறியாதவர்களுக்கு நல்லதோர் பணியைச் செய்கிறது.

சிங்கள கலாசாரத்தில் தமிழ் செல்வாக்கு, ஈழத்து தமிழறிஞர், தமிழ் பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதியவற்றையும், நடத்திய ஆய்வுகளையும் (1968ம் ஆண்டு வரை) இக்கட்டுரைகள் விளக்குவன. இவை ஆங்கில மொழியறிந்த சகலருக்கும் பெரிதும் பயனுள்ளவை என்பது கூறாமலே விளங்கும்.

இந்த நூலில் இடம் பெற்ற கட்டுரைகளில், கூறியவை கூறும் குறைபாடு காணப்படுகின்றதாயினும், அது, வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டு தொகுக்கப் பட்டதனால் ஏற்பட்டதாகையால், அதனைப் பெரிது பண்ண வேண்டியதில்லை. தவிரவும் மாணவர்களுக்கு மனதில் பதிய வைக்க, ஒரு சில தகவல்கள் மீண்டும் வலியுறுத்தப் பட்டுள்ளன என்று கூறி அமைதி காணலாம்.

இறுதி ஆய்வில், தமிழியற் சிந்தனை, கல்வி, கலாசாரம், கலை போன்றவற்றில் நாட்டமுடையவர் எவரும் கைவசம் வைத்திருக்க வேண்டிய நூல் எனின் மிகையில்லை.

ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி

வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள், விமர்சகர்கள், இலக்கிய மாணவர்கள், வரலாற்றாசிரியர்கள், அறிஞர்கள் அனைவரும் இப்புத்தகத்தை வாங்கிப் படிப்பார்கள். அவசியம் வாங்கிப் படிக்கவும் வேண்டும்.

இப்புத்தகத்தில் தரப்பட்ட விஷயங்கள், பாகுபாடு படுத்திய முறை, வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம், பின்னணிச் சக்திகளை இனங்கண்டுகொண்ட முறை, விமர்சன மனோபாவம் ஆகியவை சரியானவையா, உகந்தவையா என்பதெல்லாம் வேறு விஷயம்!

இலக்கிய வரலாற்றைப் பல கோணங்களில் நின்றும் எழுதலாம்; அப்படித்தான் எழுதப்படவும் வேண்டும். ஆனால், அடிப்படை உண்மைகளை மறந்து அல்லது மறைத்து, திரித்து, சார்பாக எழுதுதல் தவறு, மன்னிக்க முடியாதது.

A SHORT HISTORY OF MODERN CEYLON TAMIL LITERATURE என்று ஆங்கிலத்தில் இப்புத்தகத்திற்கு மகுடம் இடப்பட்டுள்ளது. அத்தொடருக்கு இயைந்ததாகப் புத்தகம் அமையாததனாலோ என்னவோ, தமிழில் “ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி” என்று செளகரியமாகத் தலைப்புக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்புத்தகத்தில் விபரிக்கப்படும் விஷயங்களும், விவரணைக்கு உட்பட்டவையும் எவ்விதத்தில் “இலக்கியம்” என்றும் “வளர்ச்சி” என்றும் கூறப்படலாம் என்பது மற்றுமொரு தனி விசாரணை!

இப்புத்தகத்தை ஓர், “எழுத்தாளர், வழிகாட்டி” என்று விபரிப்பது பொருத்தம் என்று நினைக்கிறேன். அநேகமாக எல்லா ஈழத்து எழுத்தாளர்களது பெயர்களையும் இப்புத்தகத்தில் காணலாம். சிலரது பெயர்கள் விடுபட்டும் போய் விட்டன. கதை எழுதப் பழகும் இளம் எழுத்தாளர்களது பெயர்களும் நல்ல எழுத்தாளர்களது பெயர்களுடன் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது கேலிக் கூத்தாகும்! தான் ஒரு விமர்சகன் அல்ல, ஓர் இலக்கிய மாணவன், மதிப்புரையாளன், பத்தி எழுத்தாளன் என்று அடிக்கடி வற்புறுத்தி எழுதிவரும் ஓர் எழுத்தாளரது பெயரும் விமர்சகர்கள்

பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருப்பது நகைப்பூட்டுவதாகும்!

1922 - 1963 காலப்பகுதியில், சிறுகதை, நாவல், கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், 'விமர்சனம்' (?), ஆகிய துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ள எழுத்தாளர்கள், பண்டித வர்க்க எழுத்தாளர்கள், மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள், முஸ்லிம் எழுத்தாளர்கள் பற்றி ஆசிரியர் என்ன நினைக்கிறார் என்பதையறிய இப்புத்தகத்தைப் படிக்கலாம்.

மற்றும் பத்திரிகைகள், மலர்கள், பல்கலைக் கழகங்கள், சாகித்திய மண்டலம், சங்கங்கள், நாட்டுப் பாடல்கள், பிற முயற்சிகள் பற்றிய சிறு குறிப்புகள் ஆகியவையும் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்த விபரங்களுக்கிடையே ஆசிரியர், "இலக்கிய விமர்சனம்" பற்றிய தனது கருத்துக்களையும் தெரிவித்திருக்கிறார். அவற்றை அலசி ஆராய்ந்தாலே அது ஒரு தனிப்புத்தகமாக உருப்பெற்று விடும். இப்புத்தகத்திற்கு மறுப்பாகவோ, அனுசரித்தோ வேறு ஓர் இலக்கிய வரலாற்றுப் புத்தகம் அல்லது புத்தகங்கள் எழுந்தால் ஆச்சரியமில்லை. அப்படி எழுதப்படுவதும் விரும்பத்தக்கது. மொத்தத்தில் அது ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் புதிய பரிமாணங் கொடுக்கும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

ஈழத்து நவீன இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிய ஒரு புத்தகம் முதன் முறையாக வந்திருக்கிறது. அந்த விதத்தில், வெளிநாட்டவர் உட்படப் பலருக்கும் தகவல்கள் பலவற்றைத் திரட்டித் தரும் உதவியை இப்புத்தக ஆசிரியர் செய்திருக்கிறார். இதன் ஆசிரியர் கனக செந்திநாதன் அவர்களது முயற்சிக்கும், ஊக்கத்திற்கும், சிரமத்திற்கும் ஆழ்ந்த நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்கள் வாசகர்கள்.

"கடமைப்பாடு" என்ற சொற்பிரயோகத்தை, "முறையாகத் தமிழ் கற்ற" கனக செந்திநாதனா உபயோகித்தார் என்று எமக்குச் சந்தேகம்:

புத்தகத்தின் பிற்பகுதியிலுள்ள நடை பகிரங்கமாக அந்நிய விசாரணையைத் தூவிவிடுகின்றது. தனது கருத்துக்களை, நோக்கை ஒரு நிலைப்படுத்திக் கூற முடியாமற்போனதால் தான் புத்தகத்திலுள்ள கருத்து "ஒன்றிப்பு" சிதைந்து போய்விட்டதோ?

கனக செந்திநாதன் ஒரு “நடமாடும் வாசிகசாலை”. ஏற்றுக் கொள்கிறோம். துரதிஷ்டவசமாக நிலையாக நின்று விடும் ஒரு ஸ்தாபனமாகவும் அவர் நிலை பெற்று நிற்கிறார். குறிப்பிட்ட ஒரு பரம்பரையின் சிறந்த பிரதிநிதி. பரம இரசிகர். அழகியல்வாதி. சமகால எழுத்தாளர்கள் அனைவரது எழுத்துக் களையும் படித்தவர். எழுத்தாளரது வளர்ச்சியை அவதானித்தவர். எல்லோரையும் திருப்திப்படுத்த வேண்டுமென்ற விருப்புடைய வராக விளங்கியவர். அவரைக் குறை கூறிப் பயனில்லை. ஏனெனில், அவரை உருவாக்கிய தமிழ்-வட்டார சமூகம் அப்படிப்பட்ட தாயிற்றே!

கனக செந்திநாதனது சீரிய எழுத்து முயற்சி இப்புத்தகம் தான் என்றால், இலக்கிய வெள்ள ஓட்டத்தில் அவர் தாக்குப் பிடித்து நின்றிருப்பார்.

அவரை ஒரு சிறுகதை ஆசிரியராக ஏற்றுக் கொள்ள மனவிற்கு அவரை ஒரு ‘விமர்சகராகவோ’ வரலாற்றாசிரியராகவோ ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. விஷயம் அறிந்த, அறிவாற்ற லுடைய, புத்திக் கூர்மையுள்ள இன்றைய இலக்கிய மாணவர்கள், ‘இலக்கிய விமர்சகராக’ அவரது எல்லைக் கோட்டைச் சட்டென இனங் கண்டுகொள்வார்கள்.

பழைய இலக்கியங்கள் மாத்திரம் தெரிந்திருப்பதோ, புதிய இலக்கியங்களில் மாத்திரம் பரிச்சயமோ, புதுசும் பழசும் புரிந்து கொண்டதோ அல்ல இலக்கிய விமர்சகனை உருவாக்குவது! இவற்றிற்கும் மேலாகச் சில அடிப்படை விஷயங்கள் உள. இவை இருந்ததாக அவரது எழுத்துகள் காட்டவில்லை. வேண்டுமென்றால், இலக்கிய விஷயங்கள் பற்றி அறிமுகஞ் செய்த ஒரு பத்தி எழுத்தாளர், இரசனைக் கட்டுரையாளர் என்று அவரை வருணிக்கலாம்.

தனிப்பட்ட முறையில் கனக செந்திநாதனுக்கு ஒரு திருப்தி. ஆனால், இலக்கிய மாணவர்களுக்கு “ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி” என்ற இப்புத்தகம் ஓர் ஏமாற்றம்.

எம். ஏ. நுஃமான், சி. மௌனகுரு,

மௌ. சித்திரலேகா ஆகியோரின்

20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம்

“20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பொதுவான வளர்ச்சிப் போக்குகளைத் திரட்டிக்கூறும் இந்நூல், பல்கலைக்கழகப் பரீட்சைகளுக்குத் தமிழை ஒரு பாடமாகப் பயிலும் மாணவர்களுக்கும், ஈழத்தில் அக்கறையுள்ள பொது வாசகர்களுக்கும் ஈழத்து நவீன தமிழ் இலக்கியம் பற்றி அறியும் ஆர்வமுடைய ஈழத்தவர் அல்லாத தமிழ் வாசகர்களுக்கும் பயன்படத்தக்க முறையில் அமைந்துள்ளது” என்ற வெளியீட்டாளர் (வாசகர் சங்கம்-‘நூறி மன்ஸில்’-கல்முனை-6) தற்புனைவுப் புகழ்ச்சியுடன் வெளிவந்திருக்கும் இந்நூலின் ஆசிரியர்கள், சி. மௌனகுரு, மௌ. சித்திரலேகா, எம். ஏ. நுஃமான் ஆகியோர்.

வெளியீட்டாளர் குறிப்பு எந்த விதத்திலும் பொய்யுரை இல்லை என்பதை இந்தச் சிறு நூல் காட்டி விடுகிறது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு - ஓர் அறிமுகம், கவிதை, நாவல், சிறு கதை, நாடகம், விமர்சனம் ஆகிய தலைப்புக்களில் கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஈழத்து இலக்கிய வரலாறு தொடர்பாக இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் வெளிவந்திருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். 1859 ஆம் ஆண்டில் சைமன் காசிச் செட்டி எழுதிய ‘தமிழ் புழுட்டா’ முதல் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனின் ‘தமிழியற்சிந்தனை’ வரை பிரசுரிக்கப்பட்ட நூல்களில் இருந்தும், சிறப்பிதழ்களில் இருந்தும், ஆங்காங்கே எழுதப்பட்டு வரும் கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள், ஆகியவற்றில் இருந்தும், இலக்கிய மாணவர்கள் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றி அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கிறது.

முன்னர் குறிப்பிட்ட இரு நூல்களையும் விட, 1886ஆம் ஆண்டில் பாவலர் சரித்திர தீபகம் (ஆர்னல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை), 1916இல் தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம் (குமாரசாமிப் புலவர்), 1939இல் ஈழ நாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரிதம் (கணேசையர்), 1962இல் ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்கள் (ஏ. ஆர். எம். சலீம்), 1964இல் மட்டக்களப்பு தமிழகம் (வீ. சீ. கந்தையா), இலக்கியவழி (சி. கணபதிப்பிள்ளை) ஈழத்துத் தமிழ் கவிதைக் களஞ்சியம் (ஆ. சதாசிவம்), ஈழத்து

இலக்கிய வரலாறு (கனக செந்திநாதன்), 1967 இல் ஈழத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி (சில்லையூர் செல்வராசன்), ஈழ நாட்டின் தமிழ்ச் சுடர் மணிகள் (மு. கணபதிப்பிள்ளை) 1968இல் தமிழ் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (கா. சிவத்தம்பி), ஈழத்தில் நாடகமும் நாணும் (கலையரசு சொர்ணலிங்கம்), 1971இல் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞர் பெரு முயற்சிகள் (பூ. பூபாலசிங்கம்), 1972இல் ஈழத்துத் தமிழ் வரலாறு (எவ். எக்ஸ். சீ. நடராஜா), 1973இல் ஈழத்துச் சிறு கதை மணிகள் (செம்பியன் செல்வன்), 1974இல் தமிழ் றைற்றிங் இன் ஸ்ரீ லங்கா (கே.எஸ். சிவகுமாரன்), 1977இல் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள் - நூல் விவரப்பட்டியல் (நா. சுப்பிரமணியம்), 1978இல் ஈழத்து தமிழ் நாவல் இலக்கியம் (நா. சுப்பிரமணியம்), ஈழத்தில் தமிழ் இலக்கியம் (கா. சிவத்தம்பி), ஈழத்துத் தமிழ் நாடக இலக்கியம் (க. சொக்கலிங்கம்), வெளிவந்துள்ள நூல்கள், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் பற்றியவை. இவற்றுடன் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி எழுதிய நூல்களுள் “அடியும் முடியும்”, “தமிழ் நாவல் இலக்கியம்” ஆகியனவும் மு. தளையசிங்கம் எழுதிய “போர்ப் பறை”, “மெய்யுள்” ஆகியனவும் ஈழத்து இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றி குறிப்பிடுவன. இவற்றை விட வாழையடி வாழை (க. செபரத்தினம்), ஆக்க இலக்கியம் (யாழ்ப்பாண வளாக வெளியீடு), இலக்கியமும் திறனாய்வும் (க. கைலாசபதி), கவிதை நயம் (இ. முருகையன்-க. கைலாசபதி) ஆகிய நூல்களும் இத்துறையில் உதவுபவை.

ஈழகேசரி, ஈழநாடு, தினகரன், வீரகேசரி, தினபதி, சிந்தாமணி, சுதந்திரன், தேசாபிமானி, தொழிலாளி, புதினம், செய்தி, மறு மலர்ச்சி, சுதம்பம், தமிழின்பம், குங்குமம், ஈழச்சுடர், உன்னைப் பற்றி, மலர், தேனருவி, தமிழமுது, மல்லிகை, வசந்தம், கலைச்செல்வி, சுடர், அலை, நெய்தல், வானொலி மஞ்சரி, பாரதி, கவிஞன், போன்ற பத்திரிகைகளில், பல கட்டுரைகளும் விமர்சனங்களும் வெளியாகியுள்ளன. இளந்தென்றல், தமிழ் சாகித்திய விழா மலர், தமிழ் இலக்கிய விழா மலர், தினகரன் நாடக விழா மலர், நாவலர் மாநாட்டு விழா மலர், பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டு விழா மலர், புதுமை இலக்கியம், மறுமலர்ச்சிக்காலம், மற்றும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களின் தமிழ் வெளியீடுகள் போன்றவற்றில் இருந்தும் மாணவர்கள் ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிய அறிவை பெற்றுக் கொள்ளக்

கூடியதாக இருக்கிறது.

இத்தகைய பின்னணியில், நூலாசிரியர்களின் முயற்சியை நாம் கணிக்கும் போது, அவர்களுடைய நோக்கத்தை மனதில் இருத்த வேண்டும்: “பொதுவான வளர்ச்சிப் போக்குக்களைத் திரட்டிக் கூறும் நூல்” என்ற முறையில் இது விரிவான விமர்சன நூல் அன்று. 1975இலும் வெளியிட்ட சிறப்பிதழ்களில், பிற கட்டுரை ஆசிரியர்கள் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களை ஒட்டியே, குறிப்பாக தமது கணிப்பை நூல் ஆசிரியர்கள் செய்துள்ளார்கள். இருந்த போதிலும் 1979ஆம் ஆண்டு வரையும் உள்ள முயற்சிகள் பற்றியும் அவர்கள் கூறியிருப்பதனால் புதிய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க அவர்களுக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்களே கூறுகிறார்கள்: “சமகால ஈழத்து இலக்கியத்தில் ஏதோ ஒரு துறையிலேனும் ஈடுபாடு கொண்டுள்ள படைப்பாளிகள் அநேகர் உள்ளனர். குறிப்பாக கவிதை, சிறுகதைத் துறைகளில் இவர்களின் எண்ணிக்கை நூற்றுக்கணக்கில் உள்ளது. இவர்கள் எல்லோருடைய பெயர்களும் இந்நூலில் இடம்பெறுவது சாத்தியமல்ல; அது அவசியமும் அல்ல. ஆயினும், பெயர்களை முடிந்த அளவு குறைத்தும் பொதுப்பண்புகளை மட்டும் சுட்டிச் செல்வதிலும் எங்களுக்கு உடன்பாடு இல்லை. ஆகவே ஏதோ ஒரு வகையில் முக்கியமானவர்கள் என்று கருதக்கூடியவர்களின் பெயர்கள் இந்நூலில் சற்றுக் கூடுதலாகவே இடம்பெற்றுள்ளன. இடம் பெறாதவர்கள் இடம் பெறத் தகாதவர்கள் என்று பொருளாகாது. இந்நூலில் குறைபாடுகள் இருக்கலாம். அவை சுட்டப்படும் போது மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொள்ளுவோம். ஆயினும், இந்நூல் எழுதப்பட்ட நோக்கத்தை இது நிறைவேற்றும் என்றே நம்புகின்றோம்”

இந்த நூலில், கவிதை, நாவல், சிறுகதை, நாடகம், விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் மேற்கெள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ள போதிலும் இட நெருக்கடியை முன்னிட்டு இந்த நூல் நயத்தில் விமர்சனம் பற்றி குறிப்பிட்ட கருத்துக்களில் சிலவற்றை மாத்திரம், இங்கு சுட்டிக்காட்டுவோம். இதற்கு இன்னுமொரு காரணமும் உண்டு. இலக்கிய வரவாற்றுடன், விமர்சனமும் தொடர்பு கொண்டுள்ளதால், அது பற்றிக் குறிப்பிடுவது பொருத்தமுடையதே என நாம் நினைக்கிறோம்.

நூல் ஆசிரியர்களின் கருத்துப்படி, 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆறுமுக நாவலரை எமது இலக்கிய விமர்சன மரபின் முன்னோடி எனக் கூறுதல் மரபு..... தத்துவங்களையும் இலக்கணங்களையும் ஆதாரங்காட்டிக் கற்பனையும் ரசனையும் கலந்து உரை செய்தவர்களில் முக்கியமானவராகக் கருதப்படுவர் ஆவர். இவருடன் உடுப்பிட்டி சிவசம்புப் புலவர், வல்வை வைத்திலிங்கம்பிள்ளை, கணேசையர், நவந்தகிருஷ்ண பாரதியார், பண்டிதர் சு. அருளம்பலனார், பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை, மகாலிங்கசிவம், கனக செந்திநாதன், அ. ச. அருள்நந்தி, பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை, க. பொ. ரத்தினம், க. வேந்தனார், ஆகியோரையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

தனிப்புலவர்களை விமர்சனம் செய்து நூலாக வெளியிடும் மரபினை முதன்முதல் ஈழத்து விமர்சன உலகில் தொடக்கி வைத்தவர் கனக செந்திநாதன். இவருடைய நவீன புனைகதை பற்றிய மதிப்பீடுகளிலும் ரசனை முறையின் பாதிப்பை, ஓரளவு காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

1940களிலேயே ஈழத்தில் நவீன விமர்சனம் துளிர்விடத் தொடங்கியது. பழைய சிந்தனை மரபுக்கும், புதிய சிந்தனை மரபுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட முரண்பாட்டின் விளைவாகவே நவீன இலக்கிய விமர்சனம் தோன்றியது. இலங்கையர்கோனின் கதை ஒன்றில் இந்த நவீன இலக்கிய சிந்தனையின் தோற்றத்தைக் காணலாம். இவரும் சோ. சிவபாதசுந்தரம், சி. வைத்திலிங்கம் ஆகியோரும், ஆரம்பத்தில் விமர்சனத் துறையில் ஆர்வம் காட்டி னார்கள். இலக்கிய விமர்சனக் கொள்கைகளை அ. ந. கந்தசாமி, கே. கணேஷ், பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, அ.செ. முருகானந்தம் ஆகியோர் முன்வைத்தனர்.

ஆயினும், 50 ஆம் 60 ஆம் தசாப்தங்களில் தான் ஈழத்து இலக்கிய விமர்சன முயற்சிகள் வளர்ச்சியுற்றன. க. கைலாசபதி, கா. சிவத்தம்பி, இளங்கீரன், ஏ. ஜே. கனகரத்தின, பிரேம்ஜி, சில்லையூர் செல்வராசன், எச். எம். பி. முஹிதீன் ஆகியோர் இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

60க்குப் பிறகு இலக்கிய ஆய்வு, இலக்கியப்புலமை, இலக்கிய வரலாற்று உணர்வு, ஆகியன ஈழத்தில்

வளர்ச்சியுற்றன.

70களில் இலக்கியத்தில் உருவ உள்ளடக்க இயைபி னையும் இலக்கியத்தின் கலைப் பெறுமானத்தையும் அழுத்தும் விமர்சனக் குரல்கள் ஒலிக்கத் தொடங்கின. எம். ஏ. நுஃமான், சண்முகம் சிவலிங்கம், ஏ. ஜே. கனகரத்தின போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள்.

எஸ். பொன்னுத்துரை, மு. தளையசிங்கம் ஆகியோர் இர ண்டு புதிய இலக்கியக் கொள்கைகளை (நற்போக்கு இலக்கியம், பிரபஞ்ச யதார்த்தவாதம்) முன்வைத்தார்கள். மு. பொன்னம்பலம், என். கே. மகாலிங்கம், இமயவன் போன்றவர்கள் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள்.

சமீப காலமாக இலக்கிய விமர்சன முயற்சிகளில், மொழியி யல் அறிவின் செல்வாக்கைக் காண முடிகிறது. பல புதிய விமர்ச கர்கள் உருவாகியுள்ளார்கள்.

கடந்த 16 வருட ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி இனிமேல்தான் முழுமையாக வரவேண்டும்.

இந்நூலாசிரியர்கள் மூவரும், புதிய பரம்பரையின் முன்னோடி ஆய்வறிவாளர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது வாசகர்கள் அறிந்ததே. எனவே, இந்த நூலும் உரிய மதிப்பை பெறுகின்றது.

ஈழத்தில் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி பற்றிய இரு நூல்கள்

சில்லையூர் செல்வராசனின்

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி

ஈழத்திலே தமிழ் நாவல், வளர்ச்சி கண்டு வருவது கண்கூடு. இந்த வளர்ச்சியை ஓரளவுக்கு விளக்கிக் காட்டும் தகவற் களஞ்சியங்களாக இரண்டு நூல்களே இது வரை

வெளிவந்துள்ளன. ஆய்வு அடிப்படையில் அமைந்த திறனாய்வு நூல்கள் இத்துறை தொடர்பாக வெளிவருவது அவசியமானகும்.

இக்கட்டுரையாளர் படித்த அந்த இரு நூல்களாவன: “ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி” (1967), “ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்” (1978). இந்த இரு நூல்களையும் எழுதியவர்கள், முறையே சில்லையூர் செல்வராசன், நா. சுப்பிரமணியம். இவர்கள் இருவரும் விமர்சகர்களாகக் கருதப்படுவதும் உண்டு.

இக்கட்டுரையில் இந்நூல்கள் பற்றிய மேலோட்டமான சில அபிப்பிராயங்களைப் பார்ப்போம். “திறனாய்வு அல்லது விமர்சனம்” என்பது பிரத்தியேகமான தனியான ஒரு கலை என்பதனால் அப்பணிக்குரிய பதங்களை உபயோகிக்காமல், “மேலோட்டமான” என்ற எச்சரிக்கை வார்த்தையுடன், இப்பத்தியை இங்கு எழுதுகிறோம்.

1891-1962 காலப்பகுதியிலே இலங்கையில் வெளியாகிய நாவல்கள் பற்றிய அரிய பல செய்திகளையும் தகவல்களையும் திரட்டித் தந்ததுடன், அப்படைப்புக்களில் இருந்து சில பகுதிகளை எடுத்துக் காட்டியிருக்கும் சில்லையூர் செல்வராசன் மகத்தான ஒரு பணியைச் செய்துள்ளார்.

தமது நூலிலே ஆசிரியர் சில்லையூர் செல்வராசன் இவ்வாறு கூறுகின்றார்:

“ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் பற்றி விரிவாகவும் முழுமையாகவும் ஆராய்வதற்கு முன்னோடியாக ஒரு ‘கையிருப்பு’ நூலாகவே இதை எழுதுகின்றேன். நூலுருவிலும் பத்திரிகைகளிலும் வெளியான ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களையும் அவற்றின் ஆசிரியர்களையும் பற்றிய தகவல்களும், என் அபிப்பிராயக் குறிப்புக்களும் இதில் உள்ளன. ஒரு தொகுப்புரை போலமையும் இந்தக் குறிப்புக்கள், இந்தத் துறை பற்றிப் பின்னர் விஸ்தாரமாக ஆராய முனையும் விமர்சன முறையான ஒரு தனி நூலுக்கோ, அல்லது கட்டுரைத் தொடருக்கோ தாபரமாக அமையத்தக்கவாறு இருந்தால் தற்போதைக்குப் போதுமானது என்று கருதுகின்றேன்”. கிட்டத்தட்ட 20 வருடங்களுக்கு முன் எழுதப்பட்ட வாசகம் இது.

ஆசிரியர் தான் திறனாய்வு செய்ய வரவில்லை என்று எவ்வளவு அடக்கமாகக் கூறியிருக்கிறார்; இத்தனைக்கும் அவர் ஒரு பல்கலை வேந்தர்.

குறிப்பிட்ட இந்த நூலுக்கு (சென்னை அருள் நிலையம் வெளியிட்டது.) முன்னுரை எழுதிப் பல அரிய விபரங்களைத் தந்திருப்பவர், சில்லையூர் செல்வராசனின் மாமனாராகிய மறைந்த தமிழ் அறிஞர் தென் புலோலியூர் மு. கணபதிப்பிள்ளை.

'ஊசோன் பலோனின் கதை' (1891) என்ற கதையே ஈழத்தில் முதலாவது தமிழ் நாவல் என்று சில்லையூர் செல்வராசன் அன்று எழுதினார். இது முதலாவது நாவல்லல என்று பின்னர் தெரியவந்துள்ளது. இலங்கையின் முதலாவது தமிழ் நாவலாசிரியை செ. செல்லம்மாள் (1924) என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

முப்பதுகளில் வெளிவந்த ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களை செல்வராசன் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

"அழகுணர்ச்சி, கற்பனாலங்காரம், தனி மனித நல்லொழுக்கம், வீரதீர பிரதாம் இவற்றையே பெரும்பாலும் சுற்றிச் சுழன்ற ஒரே ரகமான, கலாவினோத, மனோரஞ்சகமான நாவல்கள்". அவர் மேலும் கூறுகின்றார். "1940 ஆம் ஆண்டு வரை; ஒரு ஒழுங்குப் பிரமாணமாக ஒற்றைச் சுவடு கட்டிச் சென்ற ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் பாதை, அந்த ஆண்டில் இருந்து பல கிளைகளாகப் பிரிந்து செல்கின்றது."

சில்லையூர் செல்வராசன் ஓர் 'அக்கடமிக்' (உயர் கல்விப்பாங்கான அறிஞர்) அல்ல; ஆயினும், விமர்சனச் சாயல் படிந்த அவதானிப்புக்களை வெளிப்படுத்தும் ஓர் அபிப்பிராய காரசாரமான பகுப்பாளர்.

ஈழத்து நாவலாசிரியர்களுள் ஒருவரான 'கசின்' என்பவர் பற்றி செல்வராசன் எழுதுவதைப் பாருங்கள்:

"சாதரணமாக ஒரு சிறு கதைக் கருவை வைத்துக் கொண்டு 'காக்கை உட்காரப் பணம்பழம் விழுகிற' சம்பவங்களையும் இடைச் செருகலாக்கி நடுத்தரக் குடும்பங்களையும், கிராமத்துப் பாத்திரங்களையும் பிற்களத்துக்கு உபயோகித்து, ஓசைப்படாமல் வாசித்து முடிக்கக் கூடிய நாவல்களைப் பரபரப்

பில்லாமல் எழுதி முடித்துவிடுவதில் இவர் சமர்த்தர். இவருடைய நாவல்களில் களிப்பான அசமந்த நகைச்சுவை பின்னணியில் இழையோடிச் செல்லும்.”

இளங்கீரனின் நாவல்கள் தொடர்பாக செல்வராசனின் அபிப்பிராயக் கணிப்பு இவ்வாறு சொல்கிறது:

“ஈழத்திலும், பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் வாழ்கின்ற கிராம மக்களினதும், ஏழை எளியவர்களினதும் வாழ்க்கைப் பிரச்சினையைக் கூர்ந்து நோக்கி, அனுபவ உணர்வோடு, அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு மார்க்கங் காணும் முயற்சிகள் என்று இளங்கீரனுடைய மிகப் பிந்திய நாவல்களை வர்ணிக்கலாம்.”

எஸ். பொன்னுத்துரையின் “தீ” என்ற படைப்பை அவருடைய மிகச் சிறந்த ஆக்கம் என்று எவரும் கூறார். அந்த நாவல் பற்றிய தனது பார்வையைச் சில்லையூர் செல்வராசன் இவ்வாறு தெரிவித்திருக்கின்றார்:

“பொன்னுத்துரையின் பல்வேறான திறமைகளையும் புலப்படுத்திக் காட்டுகின்ற இந்த நாவல், நாவலுக்குரிய உருவ அமைதிகள் நன்கமையப் பெறாத போதிலும், கதாவஸ்துவைப் பொறுத்தவரையில், தமிழுக்கு ஒரு துணிச்சலான முயற்சியென்பதை மறுக்க முடியாது. உடலுறவுப் பிரச்சினைகளைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டெழுந்திருக்கும் இந்த நாவலில், பாலுணர்ச்சி விவகாரங்களைப் பச்சை பச்சையாக வர்ணிக்கும் அதே சமயத்தில் அவற்றுக்குப் பக்குவமானவை போலப் போக்குக் காட்டக் கூடிய அந்தஸ்தையும் கொடுத்து எழுதியிருக்கும் ஆசிரியரின் கெட்டித்தனத்தை ஒரு வகையில் மெச்சலாம். கதா சம்பவங்களின் ருசிப் பிசகான அம்சங்களில் புறப்பற்றாக மனம் புதையக் கூடுமானாலும் கதையின் அடிநாதமாக இழையோடும் தனி மனித சோகத் தவிப்பிலும் உள்ளம் பற்றுமாறு ‘தீ’ அமைந்திருக்கிறதென்று சுருக்கமாகக் குறிப்பிடலாம்.”

சில்லையூர் செல்வராசன் பல கலைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்ற ஒரு திறமைசாலி. கவிதையே அவருடைய சிறந்த வெளிப்பாட்டுக் கருவி என்று அவரே கூறியிருக்கிறார். அவர் ஒரு சிறந்த கவிஞர் என்பதை விளக்குவதற்கு அவருடைய கவிதை நூல்கள் நமக்குக்

கிடைப்பதாக இல்லை. இவர் எழுதிய அ.ந. கந்தசாமி பற்றிய கவிதை, 'சிலுவையில் அறையுண்ட முழு நிலா' என்ற கவிதை, யாழ்தேவியில் பயணம் பற்றிப் 'புதுமை இலக்கியம்' என்ற மலரிலே எழுதிய கவிதை போன்றவை இவர் கவித்துவத்தைப் பறை சாற்றும். இவருடைய கவிதை நூல்கள் துரிதமாக வெளிவர வேண்டிய காலம் வந்துவிட்டது.

திறனாய்வுத் துறையில் இவர் ஈடுபட்டு ஆரம்ப 'மண் கொத்தி வேலைகளை'ச் செய்திருப்பதனால், அதனைக் கணிப்பதற்கும் இவருடைய விமர்சன அபிப்பிராயக் கட்டுரைத் தொகுப்பும் கிடைக்க வேண்டிய அவசியம் வந்துவிட்டது.

நா. சுப்பிரமணியத்தின்

ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்

பல்கலைக் கழக ஆசிரியரான (அக்கடாமிக்) நா. சுப்பிரமணியம் எழுதிய 'ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' (1978) என்ற வரலாற்று நூல் பற்றிய அறிமுகத்தைப் பார்ப்போம்.

இது ஒரு திறனாய்வு நூலல்ல. ஆயினும், சில்லையூர் செல்வராசன் எழுதிய நூலைப் விடப் பல மடங்கு விஸ்தாரமான (எதிர் பர்க்கக் கூடியதே) பகுப்பாய்வு கொண்ட வரலாற்று நூல். முன்னை நூலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு விமர்சனச் சாயல் படிந்த அணுகு முறையிலே இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரும், பேராசிரியருமாக விளங்கிய சு. வித்தியானந்தன் இந்நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையிலே, நூலைத் தக்க முறையிலே அறிமுகஞ் செய்கின்றார். அது வருமாறு:

"ஈழத்திலே தமிழ் நாவலிலக்கியம் பயிலத் தொடங்கி ஏறத்தாழ நூறாண்டுகளாகின்றன. இக்காலப் பகுதியில் நாநூறுக்கு மேற்பட்ட நாவல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இவை

தொடர்பான சிறு பிரசுரங்களும் கட்டுரைகளும், தகவல் தேட்ட முயற்சிகளாகவும், பட்டியல் தயாரிப்பு முயற்சிகளாகவும் மதிப்புரை, திறனாய்வு முயற்சிகளாகவும் அவ்வப்போது வெளிவந்துள்ளன. எனினும், முழுமையான நூல் எதுவும் இற்றை வரை எழுதப்படவில்லை. அவ்வகையில் திரு.நா. சுப்பிரமணியம் அவர்களின் 'ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' என்ற இந்நூல் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு கால ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்களை வரலாற்று நோக்கில் ஆராய்ந்து விளக்கும் முதல் நூலாக அமைகின்றது."

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியத்தின் வரலாற்று நோக்கு எத்தகையது? முன்னுரையாசிரியர் அதனைத் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

"ஈழத்துத் தமிழ் நாவலிலக்கிய வரலாற்றை ஐந்து முக்கிய கட்டங்களாக வகைப்படுத்தி நோக்கும் பண்பு இந்நூலில் அமைந்துள்ளது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் ஈழத்திலே தமிழ் நாவல்கள் எழுதப்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்த சூழ்நிலையினை விளக்கி, ஆரம்ப முயற்சிகளை மதிப்பிடுவதாக 'ஈழத்துத் தமிழ் நாவலின் தோற்றம்' என்ற முதலாம் இயல் அமைகின்றது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற் காலப் பகுதியில் எழுதப்பட்ட நாவல்கள் 'சமுதாயச் சீர்திருத்தக் காலம்' என்ற தலைப்பில் இரண்டாவது இயலில் ஆராயப்படுகின்றன. அக்காலப் பகுதியை அடுத்து ஏறத்தாழ கால் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதியில் 'எழுத்தார்வக் காலம்' என்ற தலைப்பிலும், அடுத்துள்ள 15 ஆண்டுக் காலப்பகுதி 'சமுதாய விமர்சனக் காலம்' என்னும் தலைப்பிலும் வகைப்படுத்தப்பட்டு நாவல்கள், மதிப்பிடப்பட்டுள்ளன. 1973-1978 காலப் பகுதியில் ஈழத்துத் தமிழ் நாவலில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய போக்கு, 'பிரதேசங்களை நோக்கி' என்னும் தலைப்பில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்து, தமிழ் நாவல்களின் விபரங்களும், அவை தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க ஆய்வுகளின் விபரங்களும், சான்றாதாரங்களும், அட்டவணையும் பின்னிணைப்பாய் அமைந்துள்ளன."

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனின் கணிப்பின்படி, நா. சுப்பிரமணியம், "சான்றாதாரங்களைத் தக்க வகையில் பயன்படுத்துவதிலும், தமது கருத்துக்களை நிறுவுவதிலும் தன் நம்பிக்கையுள்ள ஓர் ஆய்வாளன்".

பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் கூறியிருப்பது போல, ஆசிரியர் சுப்பிரமணியம் “முதலிற் சூழ்நிலையை விளக்கி, அதன்பின், அக்கால நாவல்களை வகைப்படுத்தி நோக்கி, இறுதியில் மதிப்பீடு செய்யும் முயற்சியை மேற்கொள்கின்றார். இவ்வகையில் இந்நூல் வரலாற்று நூலாகவும், அதே வேளையில் திறனாய்வு நூலாகவும் அமைந்துள்ளது”. இக்கூற்றைச் சிறிது விரிவுபடுத்திக் கூறுவதாயிருந்தால், திறனாய்வைப் பார்க்கிலும் வரலாற்று எடுத்துரைப்பே முதலிடம் பெறுகின்றது எனலாம்.

அதேசமயம் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் கூறுவது போல, “வரலாறு எழுதப்புகும் ஆசிரியன் ஒருவன். அவன் முடிபுகளும் மதிப்பீடுகளும் எவ்வாறமையினும், அவ்வரலாற்றுக்குத் தேவையான தரவுகளையும், சான்றாதாரங்களையும் அறிந்தவனாக இருக்க வேண்டும். இந்த வகையில் திரு. நா. சுப்பிரமணியம் தன் கடமையினைச் செவ்வனே செய்துள்ளார் என்றே கூற வேண்டும். பல்கலைக்கழகப் பட்டத்துக்காக எழுதப்பட்ட காரணத்தினாலே அத்தகைய எழுத்துக்களிலே எதிர்பார்க்கப்படும் இறுக்கமான கட்டுக்கோப்பு, கூறியது கூறல் என்னும் குற்றத்துக்காளாகாமை, பொருத்தமான சான்றாதாரங்களை வழங்குதல், ஒழுங்கான நடை ஆகிய பண்புகள் இந்நூலிலே அமைந்திருக்கின்றன”.

“சித்திலெப்பையின் ‘அசன் பேயுடைய கதை’ (1885) முதல் ஞானாதனின் ‘புதிய பூமி’ (1977) வரை எழுதப்பட்ட சுமார் 450 நாவல்களில் முக்கியமான நாவல்கள் பற்றிய விபரங்களைத் தந்து அவற்றின் கதைப் பண்பை விளக்கி மதிப்பீடு செய்யும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளேன்” என்கிறார் ஆசிரியர் நா. சுப்பிரமணியம் தமது முகவுரையிலே.

இந்நூலைப் பதிப்பித்தவரான க. சொக்கலிங்கம் (யாழ்ப்பாணம் முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம்) கூறுகிறார்:

“ஆய்வாளர் ஒருவருக்கே உரிய காய்தல், உவத்தல் அற்ற மனோபாவத்துடன் நூலாசிரியர் விளக்கியுள்ளார். எல்லா வகையிலும் திட்பமும், ஒட்பமும் வாய்ந்ததாய் இந்நூல் வெளியாகின்றது..... எதனையும் காரண காரிய ரீதியில் நோக்கும் ஆழ்ந்த தன்மையை இவரின் ஆய்வு நூல் முழுவதிலும் நாம் பரவலாகக் காணலாம்.”

இனி நூலாசிரியரின் திறனாய்வுப் போக்குக்கு மாதிரியாகவும், வரலாற்று அறிமுகமாகவும், நூலிலிருந்து சில பகுதிகளைப் பார்ப்போம்.

“வீர சாகசச் சம்பவங்களுடன் கூடிய அற்புதக் கதைப் பண்பு வாய்ந்த ‘அசன் பேயுடைய கதை’ ஈழத்தின் முதலாவது தமிழ் நாவல் என்ற சிறப்பையும் தமிழ் நாவலிலக்கிய வரலாற்றில் இரண்டாவது நாவல் என்னும் சிறப்பையும் பெறுகின்றது. தமிழின் முதல் நாவலான ‘பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்’(1879) போலவே இந்நாவலிலும் காவிய மரபின் செல்வாக்கிலிருந்து விடுபடாத ஒரு நிலை மாறுகாலப் பிரசவமாக அமைந்தது.”

“ஈழத்து மண்ணைக் களமாகக் கொண்டு தமிழ் நாவல் எழுதும் மரபு 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பப் பகுதியிலிருந்தே தோற்றம் பெறுகின்றது. இவ்வகையில் ஈழத்து மண்ணைக் களமாகக் கொண்டு நாவல் எழுதிய முதல்வர் என்ற சிறப்பு சி.வை. சின்னப் பிள்ளைக்குரியது. இவர் “வீரசிங்கன் கதை” (1905) முதலாம் பல நூல்களை எழுதியவர்... ஈழத்து வரலாற்றடிப்படையில் எழுந்த முதலாவது வரலாற்று நாவல் ‘விஜய சீலம்’ (1916) எனலாம். ‘வீரசிங்கன்’ நாவலிற் கதை நிகழும் இடம் ஈழம் என்பதைத் தவிர கதைப் பொருளில் ஈழத்துச் சமூகக் களம் முக்கியத்துவம் போதவில்லை.”

“ஈழத்துத் தமிழ் மக்களது சமுதாயப் பிரச்சினைகளைக் கொண்டு எழுதப்பட்ட முதல் நாவல் என்ற சிறப்பு திருமதி மங்களநாயகம் தம்பையாவின் ‘நொறுங்குண்ட இருதயம்’ (1919) நாவலையே சாரும். 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஈழத்தில் நிலவிய சமயச் சார்பான சமுதாயச் சீர்திருத்த உணர்வுக்குத் தடையாக எழுந்த நாவல் இது.”

சி. வை. சின்னப்பிள்ளையின் நாவல்களை அடுத்து 30களின் இறுதி வரை ஏறத்தாழ 50 நாவல்கள் எழுதப்பட்டன. தொடக்கத்தில் சமகால சமூகப் பிரச்சினைகளைப் பொருளாகக் கொண்டு நடப்பியல்பு நாவல்கள் எழுந்தன. அவற்றை அடுத்து, மர்மப் பண்பும் சம்பவச் சுவையும் பொருந்திய நாவல்கள் வெளிவந்தன.

“சமுதாயச் சீர்திருத்தக் காலத்திலே எழுதப்பட்ட மர்மப் பண்பு நாவல்களுக்கும், எழுத்தார்வக் கால மர்மப் பண்பு நாவல்

களுக்கும் இடையில் வேறுபாடு உண்டு. முதல் வகையின சமுதாயச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைக் கூற எடுத்துக் கொண்ட கதைக்குச் சுவை நோக்கி மர்மப் பண்பு புகுத்தப்பட்டவை. எழுத்தார்வக் காலத்திலே மர்மச் சுவையுடன் நாவல்கள் எழுத வேண்டும் என்ற ஆர்வமே தூண்டி நின்றது.”

“50களில் ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வரலாற்றிலே முதன் முதலாக மேற்கொள்ளப்பட்ட பரிசோதனை முயற்சிகள் என்ற வகையில் ‘மத்தாப்பு’ (1961), ‘தீ’ (1961) ஆகிய இரண்டையும் குறிப்பிடலாம்.”

“பிரச்சினைகளையே கதையம்சமாகக் கொண்டு அவற்றின் வரலாற்று முறையிலான வளர்ச்சியையே கதை வளர்ச்சியாகக் கொண்டு நாவல்களை எழுதும் போக்கு 60களின் நடுப்பகுதியில் இருந்தே ஈழத்தில் உருவாகியது.”

“செ.கணேசலிங்கன் தாம் சார்ந்திருந்த முற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்பச் சமகால வரலாறு எனத் தக்க வகையில் சாதிப் பிரச்சினை தொடர்பான ‘நீண்ட பயணம்’ (1965), ‘சடங்கு’ (1966), ‘போர்க்கோலம்’ (1969) ஆகிய நாவல்களை எழுதினார்.”

நூலாசிரியர் நா. சுப்பிரமணியம் நிறைவுரையாகக் கூறுகிறார்:

“தமிழின் தரமான 50 நாவல்களைத் தெரிவு செய்தால் ஈழத்து நாவல்களான செ. கணேசலிங்கனின் ‘நீண்ட பயணம்’, ‘செவ்வானம்’, ‘சடங்கு’, ‘தரையும் தாரகையும்’, ‘போர்க்கோலம்’; எஸ். பொன்னுத்துரையின் ‘சடங்கு’; யோ. பெனடிக்ற் பாலனின் ‘சொந்தக்காரன்’; ஆ. பாலமனோகரனின் ‘நிலக்கிளி’; அருள் சுப்பிரமணியத்தின் ‘அவர்களுக்கு வயது வந்துவிட்டது’; செங்கை ஆழியானின் ‘காட்டாறு’ ஆகியன அவ்வரிசையில் இடம்பெறத் தக்க தரமான படைப்புக்கள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.”

இவ்வாறு எழுதிச் செல்லும் நா. சுப்பிரமணியம், ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்துறை தொடர்பாகப் பிரத்தியேக ஞானம் படைத்தவராகவும் இருப்பதனால், கடந்த 17 ஆண்டுகளில் வெளியான ஈழத்துத் தமிழ் நாவல்கள் பற்றிய விபரங்களையும் அவர் தொகுத்து, மதிப்பீடு செய்து தர வேண்டும். அத்துடன்

குறிப்பிடத்தகுந்த ஈழத்து நாவல்களைத் தனித்தனியாகத் திறனாய்வு செய்தும் தர வேண்டும்.

கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, மு.தளையசிங்கம், இ.முருகையன் போன்ற பரந்த விசாலமான அறிவும், நோக்கும் கொண்ட உண்மையான திறனாய்வாளர்கள் பலர் பெருகுவது அவசியமாகும். நூல்களைக் கொண்டு மாத்திரமே ஒருவர் தம் ஆற்றலை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அங்குமிங்குமாகவும் பத்திரிகைகளிலும், சஞ்சிகைகளிலும் விமர்சனங்களை எழுதினால் மாத்திரம் போதுமானதாயில்லை. கட்டுக்கோப்பான தனித்தனி ஆய்வு நூல்கள் எப்படியாகுதல் வெளியிடப்படல் வேண்டும். அறிஞர் நா.சுப்பிரமணியமும் தரமான திறனாய்வாளராகத் தன்னை இனங்காட்டிக் கொள்ளத் திறனாய்வு நூல்களைத் தந்துதவ வேண்டும்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் தொடர்பான வெளியீடுகள்

சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு (1892-1992) நினைவு மலர், சுவாமி விபுலாநந்தரின் ஆக்கங்கள் - தொகுதி 1, தொகுதி 2, ஆகிய பெறுமதியான நூல்களையும், சுவாமி விபுலாநந்தர் நினைவுப் பேருரை என்ற வரிசையில் சுவாமி விபுலாநந்தரின் அடிச்சுவட்டில்- கல்வி (பேராசிரியர் ப.வே. இராமகிருஷ்ணன்), சுவாமி விபுலாநந்தரும், ஆறுமுக நாவலரும் (செ. யோகராசா எம்.ஏ.), சுவாமி விபுலாநந்தரின் சிந்தனை நெறிகள் (பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி), முஸ்லிம் நேசர் சுவாமி விபுலாநந்தர் (ஜனாப் ஏ. எம். நஹியா) ஆகிய சிறு நூல்களையும் மட்டக்களப்பில் உள்ள விபுலாநந்தர் விழாச் சபை பிரசுரித்திருக்கிறது. சிறு நூல்கள் வரிசையில் வேறு இரண்டு நூல்களும் (இல.1, இல.4.) பிரசுரமாகியிருக்க வேண்டும். ஆய்வாளர்களும், மாணவர்களும் இந்நூல்களை அவசியம் படிக்க வேண்டும். இந்நூல்களை வெளியிட்டவர்களின் பதிப்பாசிரியர்கள் வித்துவான் சா. இ. கமலாநாதன் B.A.

வ. சிவசுப்பிரமணியம் B. A. இவர்களில் பின்னையவர், “விபுலாநந்த தரிசனம்” என்ற நூலையும் எழுதியிருக்கிறார். இந்த நூல்கள் அனைத்தையும், மட்டக்களப்புக்கு வெளியே உள்ளவர்களும் வாங்கிப் படிக்க வேண்டும்.

மேற்சொன்ன நூல்கள் அனைத்திலும் சுவை பற்றித் தனித்தனியாக விமர்சனக் குறிப்புகள் எழுதுவது சாத்தியமில்லை. விபுலாநந்தரின் ஆக்கங்கள் பற்றி, ஆய்வறிவாளர்களே ‘ஆழமான’ ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுத முடியும். எனவே, சம்பிரதாயமாக, ஒரு பத்தி எழுத்தாளர் எழுதக்கூடிய மேலோட்டமான குறிப்புகளை இங்கே தருகிறேன்.

விபுலாநந்த தரிசனம்

பொருளகராதி உட்பட 20 தலைப்புகளில் சுவாமி விபுலாநந்தருடைய தரிசனம் எது என்பதைத் தான் விளங்கிக் கொண்ட முறையில் ஆசிரியர் வ. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தருகிறார்கள். இது, சுவாமிஜியின் வாழ்க்கை வரவாறு என்றும், போட்டி அடிப்படையில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட நூல் (வேறு மூன்று சரிதைகளும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன) என்றும், மட்டக்களப்பு சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச் சபையின் இலக்கியப் பணிக்குழு இணைப்பாளர் த. செல்வநாயகம் தெரிவிக்கிறார். சுவாமி ஜீவனானந்தா, வடக்குக் கிழக்கு மாகாணக் கல்விப் பணிப்பாளர் க. தியாகராசா ஆகியோரின் அணிந்துரைகளும், நூலாசிரியர் முன்னுரையும் நூலில் இடம் பெறுகின்றன.

சுவாமி விபுலாநந்தரின் பெயரையாகுதல் இக்கால இளைய பரம்பரையினர் கேட்டறிந்திருக்கக் கூடும். ஆனால், நூலாசிரியர் சிவசுப்பிரமணியம் பற்றிப் பலருக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். மட்டக்களப்பு பிரதேச நாட்டுப் பாடல்களை முதன்முதல் தமிழுலகிற்கு அறிமுகஞ் செய்தவர். 1945 முதல் இற்றை வரை எழுதி வருகிறார். கிழக்கிலங்கையின் முதல் சிறுகதை ஆசிரியர், மறைந்த “பித்தன்” அவர்கள் எனச் சில விமர்சகர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆயினும் 1946இல் இவருடைய முதற் சிறுகதை வெளிவந்ததனால், இவரே முன்னோடி என்று கூறலாமோ? ஆய்வாளர்கள் கவனிக்க. “மகாத்மா காந்தி” என்ற

இவருடைய சிறுவர் நூல் 1989ல் வெளியாகியது. சமூக, சமயப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வரும் இந்த மூத்த ஆசிரியர், அண்மைக்கால எழுத்தாளர்கள் கையாளும் நடையில் எழுதுவதும், நவீன சிந்தனைப் போக்கில் தமது பார்வையைச் செலுத்துவதும் வரவேற்கத்தக்கது. வியந்து பாராட்டத்தக்கது.

இவருடைய இந்த நூலிலே “மட்டக்களப்புத் தமிழ்ப் புலவர்களும், தொண்டர்களும்” என்றொரு அத்தியாயமும் இடம் பெற்றுள்ளது. ஈழத்து இலக்கிய வரலாறுகளை எழுதும் புதியவர்களாகுதல் இருட்டடிப்புச் செய்யாமல், தகவல்களை இது போன்ற நூல்களிலிருந்தாகுதல் பெற்றுக் கொள்வார்களாக!

சுவாமி விபுலாநந்தர் பாரதி புகழ் பரப்பிய முன்னோடி மாத்திரமல்லர், இலங்கையிலே முதலாவது தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வாளருமாவார். இந்த இடத்தை அவருக்குக் கொடுக்க, சுற்றறிந்த, “ஆழமான பார்வை கொண்ட”, இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் தயங்குகிறார்கள். சுவாமி விபுலாநந்தரை வெறுமனே “ரசிக விமர்சகர்” என்கின்றனர். இவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை, ஒரு படைப்பை முதலில் நயங் கண்ட பின்னரே, அது பற்றிய நிறை குறைகளை எடுத்துக் கூறலாம் என்பது! வெற்றுச் சுலோகங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சட்ட திட்டங்களைப் புகுத்துவது திறனாய்வல்ல, அது போல கண்டனஞ் செய்வதும் திறனாய்வல்ல,

சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு நினைவு மலர்.

இதனைத் தொகுத்திருப்பவர் வித்துவான் சா. இ. கமலநாதன் B. A. இவர் உட்பட, வ. சிவசுப்பிரமணியம், காசுபதி நடராசா, வ. நல்லதம்பி, பண்டிதர் க. நல்லரத்தினம், வித்துவான் க. செபரத்தினம், இரா. நாகலிங்கம் (அன்புமணி), ந. நடராசா, த. யுவராஜன் ஆகிய மட்டக்களப்பு அறிஞர்களும் மலர்க் குழு உறுப்பினர்களாவர். நாட்டின் பல பாகங்களிலுமுள்ள தமிழறிஞர்கள், சுவாமி விபுலாநந்தர் தொடர்பாகப் பல்வேறு கோணங்களில் நின்று எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பு ஒரு கலைக் களஞ்சியம். இரண்டு ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் உட்பட 41 கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழ் இயலில் ஈடுபாடுடைய

யாவரும் தம் கைவசம் வைத்திருக்க வேண்டிய ஒரு தொகுப்பு இது. அதற்கு மேல் கூறினால் மிகையாகிவிடும்.

சுவாமி விபுலாநந்தரின் ஆக்கங்கள்:

தொகுதி 1, தொகுதி 2.

உத்தேசிக்கப்பட்ட மூன்று தொகுதிகளில் இரண்டு வெளிவந்துள்ளன. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலுமாக 33 கட்டுரைகள் இடம் பெறுகின்றன.

இவற்றிலே, மேற்றிசைச் செல்வம், மொழி பெயர்ப்பு முறை, விஞ்ஞான தீபம், The Principle of Relativity, His Grand-Sire's Bond, Plato and Indian Thought, Buddhism and Tamil Literature, அறத்துப் பாலாராய்ச்சி, பாவலர் போன்ற கட்டுரைகள் விசேடமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. திறனாய்வுக் கண்ணோட்டத்துடன் படித்துச் சுவையுங்கள்; பயன் பெறுங்கள்.

இரண்டாவது தொகுதியில் 34 கட்டுரைகள். இவற்றில் 20 தமிழில், ஏனையவை ஆங்கிலத்தில். ஊன்றிப் படிக்க வேண்டியவை. யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம், பாரதி பாடம், பாரதியார் கவி நயம், பண்டைத் தமிழிசை ஆராய்ச்சி, இலக்கியம் கற்கவும் இலக்கியச் சுவையில் ஈடுபடவும், The Origin and Growth of Tamil Literature, The Ten Idylls of early Tamil Literature, The Book of Books in Tamil Land, பண்ணும் திறனும் ஆகியனவாகும்.

இன்றைய மாணவர்களும், விமர்சகர்களும் இவற்றைப் படித்துப் பார்ப்பதனால் பயன் பெறுவர் என்று நினைக்கிறேன். யான் பெற்றேன் இன்பம்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் நினைவாகப் பேருரைகள் மிகத் தரமாய், இற்றை வரையும் பெறப்பட்ட அறிவின் துணை கொண்டு அமைந்தன. பேராசிரியர் ப. வே. இராமகிருஷ்ணனின் கட்டுரை தத்துவப் பெட்டகம், மிகையில்லை. படித்துப் பாருங்கள். “கருணையோகன்” என்ற புனை பெயரில் சில நல்ல வரிகளைக் கொண்ட கவிதைகளை எழுதிவருபவரும் காய்தல் உவத்தலின்றி அணுகு முறையை நெறிப்படுத்தி எழுதுபவருமான செ. யோகராசாவின் கட்டுரை நல்லதொரு ஒப்பீட்டுக் கட்டுரை. ஆறுமுக நாவலரையும், விபுலாநந்தரையும் அவர் ஒப்பிட்டு எழுதுகிறார். அவர் கருத்துக்களை விமர்சிக்க இங்கு இடமில்லை. பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின்

சிந்தனைப் போக்கை அறிவோர் அறிவர். விபுலாநந்தரின் சிந்தனைகளை அவர், அவருக்கேயுரித்தான வரலாற்றுச் சமூகப் பார்வை மூலம் வெளிப்படுத்தும்போது நமக்குப் புதிய வெளிச்சத்தில் பழையதைப் பார்க்கும் பார்வை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இஸ்லாம் மதத்தினராகிய ஏ. எம். நஹியா தமிழறிஞர். செட்டாக அவர் எழுதும் தமிழ், அவர் கட்டுரையைப் படிக்கத் தூண்டுகிறது. நூலாசிரியரும் ஆய்வாளருமான நஹியா விபுலாநந்தரை ஒரு முஸ்லிம் நேசராகப் பார்க்கிறார்.

இவ்வாறு, பல விதங்களில் நமது அறிவையும். அனுபவத்தையும் வளர்க்க இந்த நூல்கள் அனைத்துமே பெருமளவு பயன்படுகின்றன.

செ. யோகராசாவின்

சுவாமி விபுலாநந்தரும் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக நாவலரும்

மட்டக்களப்பு விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழாச் சபை உதவிச் செயலாளர் காசுபதி நடராசா தொகுத்த ஒரு பிரசுரம் அச்சபைத் தலைவர் க. தியாகராஜா அவர்களின் அறிமுகத்துடன் வெளிவந்துள்ளது. செ. யோகராசா அவர்கள் நிகழ்த்திய சுவாமி விபுலாநந்தர் நினைவுப்பேருரைதான் 36 பக்கங்களில் அமைந்த இந்தச் சிறுநூல். நூல் சிறிதாயினும் அதில் அடங்கியுள்ள காரண காரியத் தொடர்பு, விளக்கமாகத் தரப்படும் தகவல்கள் பெறுமதியானவை.

ஆறுமுகநாவலரையும் விபுலாநந்தரையும், அவர்களின் பங்களிப்புக்களையும் ஒப்பீடு செய்ய முனைந்திருக்கிறார் ஆசிரியர்.

சுவாமி விபுலாநந்தரை ஓர் 'இரகசிக விமர்சகர்' என்று வானொலி நிகழ்ச்சியிலே இனங்கண்ட செ. யோகராசா அவர்கள், இப்பொழுது, விபுலாநந்தர் ஓர் ஆய்வாளர் என்று ஏற்றுக் கொள்ளுமளவிற்கு விசாலமான அணுகுமுறையைப் பிரயோகிப்பது வரவேற்கத்தக்கதுடன் அவருடைய முதிர்ச்சியை

யும் காட்டுகிறது எனலாம்.

உண்மையிலேயே ஈழத்து முதலாவது இலக்கியத் திறனாய்வாளர் சுவாமி விபுலாநந்தர் தான் என்பது எனது கணிப்பு. இரசிக விமர்சகர் என்ற ஏளனக் கூற்று செல்லுபடியாகாதது. எனது கருத்தை வலியுறுத்தி “பண்பாடு” (ஓகஸ்ட் 1991) இதழில் எழுதியிருந்தேன். நூலாசிரியர் செ. யோகராசா அவர்கள், தனது நினைவுப் பேருரையை நிகழ்த்த உதவிய உசாத்துணை நூல்களின் பட்டியலைத் தரும்பொழுது “பண்பாடு” கட்டுரையைக் குறிப்பிடுகிறாரில்லை; போகட்டும்.

இந்த நூலைப்பொறுத்தமட்டில் ஆசிரியர் காய்தல் உவத்தலின்றி விஞ்ஞான பூர்வமாக ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் இரு பெரும் அறிஞர்கள் பற்றிய தகவல்களைத் தொகுத்துத் தந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது. ஒப்பியல் நெறிமுறைக்கேற்பத் தனது விசாரணையை யோகராசா மேற்கெண்டிருப்பது நம்பிக்கையூட்டுவதாக இருக்கிறது. சமயம், தமிழ், கல்வி, சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம் ஆகிய தலைப்புகளில் ஆராய்கிறார்.

“தொகுத்து நோக்கும் போது, நாவலரது சமயப்பணிகள் யாழ்ப்பாணம், தமிழ் நாடு என்றமைய விபுலாநந்தரது சமயப் பணிகள் இலங்கை, இந்தியா எனப் பரந்த களத்தில் இடம் பெறுகின்றன. இருவர் தம் காலப்போக்கும், இலட்சிய நோக்கமும் வேறுபடவே நாவலரது சமயப்பணிகள் சில துறைகளுக்குள் அடங்கிவிடுகின்றன” என்கிறார். ஆசிரியர் மேலும் கூறுகிறார்:

“நாவலரது தமிழ்ப் பணியின் உந்து சக்தி சைவசமைய வளர்ச்சி நோக்கே என்பதும் விபுலாநந்தரது தமிழ்ப்பணி, பிரக்ஞை பூர்வமாகவே தமிழ் வளர்ச்சியை அடித்தளமாகக் கொண்டுள்ளது என்பதும் புலப்படுகிறது.”

“இருவர் தம் காலப்போக்கும் இலட்சிய நோக்கும் வேறு பட்டிருந்தமையை” (கல்வி தொடர்பாக) ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். இவ்வாறு சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம் போன்ற துறைகளில் இருவருடைய அணுகு முறைகளையும் ஆய்வாளர் செ. யோகராசா நல்லமுறையில் எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

செ. யோகராசா போன்ற வடபுலத்துத் தமிழறிஞர்கள் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிவதும் மட்டக்களப்பு கலை, இலக்கிய விழிப்புணர்ச்சிக்கு ஒரு காரணமாயிருக்கலாம்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் காலமும் கருத்தும்

கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்தவர் என்பதனாலோ என்னவோ, சுவாமி விபுலாநந்தர் தமிழியலுக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பையும், முன்னோடியாக விளங்கிய நிலைமையையும் சிலர் இருட்டடிப்புச் செய்கின்றனர் என்பது எனது ஊகம். இது தவறான ஊகமாய் இருக்க வேண்டும் என்று தான் விரும்புகிறேன். சுவாமி விபுலாநந்தர் தொடர்பாகச் சில நூல்கள், கட்டுரைகள் வந்து கொண்டிருப்பது ஒரு நல்ல அறிகுறி.

சுவாமி விபுலாநந்தர் “காலமும் கருத்தும்” என்ற நூலை எழுதியவர், கிழக்குப்பல்கலைக்கழகக், கலை கலாசார பீடாதிபதியும், நாடக/நாட்டுக்கூத்து விற்பன்னரும், இலக்கிய வரலாற்றாசிரியருமான கலாநிதி சி. மௌனகுரு. இவரைப்பற்றி இன்றைய இளைய மாருதத்தினர் அறிந்திராவிட்டால், இவர் எழுதிய நூல்களின் பட்டியல் இதோ: 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கியம் (இணை ஆசிரியர்), நாடகம் நான்கு (இணை ஆசிரியர்), சடங்கிலிருந்து நாடகம் வரை, தப்பி வந்த தாடி ஆடு, மௌனகுருவின் மூன்று நாடகங்கள், பழையதும் புதியதும், ஈழத்துத் தமிழ் நாடக அரங்கு வரலாறு, சங்காரம், அவைக்காற்றுகையும் தாக்கமும். இந்த நூல்களை மாணவர் முதல் ஏனையோர் வரை, குறிப்பாக நாடகத்துறையில் ஈடுபட்டவர்கள் படித்துப் பயனடையலாம் என்பது உறுதி.

இனி, இந்த அறிஞரின் விபுலாநந்தர் பற்றிய நூலுக்கு வருவோம்.

விபுலாநந்தரின் நூற்றாண்டு விழாவை முன்னிட்டு 1993ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் இந்த நூல் முதலில் வெளியாகியது. விபுலாநந்த அடிகளாரின் சமூக, கலை, இலக்கிய நோக்கு என்ற கட்டுரையும், தமிழ் உணர்வின் வரலாறு விபுலாநந்தரின் தமிழுணர்வும் என்ற கட்டுரையும், விபுலாநந்தர் நயந்த இலக்கிய நாயகர்கள் என்ற கட்டுரையும் இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

“இக்கட்டுரைகள் சுவாமிகளின் சில கருத்துக்களையும், அக்கருத்துக்களின் உருவாக்கத்தில் அவர் வாழ்ந்த காலம் செலுத்திய செல்வாக்கையும் இனங்காண முயல்கின்றன. சுவாமிகள் பற்றிய புற வயமான ஆய்வுகளை மேற்கொள்வோருக்கு இவை உதவும் என்று நம்புகிறேன்” என்கிறார் ஆசிரியர்.

“விபுலாநந்தர் கூறிய அனைத்துக் கருத்துக்களையும் அவரின் முதிர்ந்த கருத்தாக எடுத்துப்பின்பற்ற நினைத்தல் அறிவுடைமையாகாது. அது காலமுரணுமாகும்” என்று ஆசிரியர் எச்சரிக்கை விடுக்கிறார்.

“ஆரம்பத்தில் குமரிக் கண்டத்தையும் தமிழர் பெருமையையும் பெரிதாகப் பேசாத அவர், பின்னர், தமிழர் குமரிக்கண்டத்தில் தோன்றி ஐரோப்பா நோக்கிப் பரவினர் என்ற கருத்தின் பால் ஈர்க்கப்பட்டார்” என நூலாசிரியர் தகவல் தருகிறார்.

விபுலாநந்தரின் நுண் பொருட் கூறு (Quintessence) என்னவென்றால், “முரண்களைக் காணுதலும் முரண் வழிச் செல்லாது நல்லவற்றை இணைத்து சமரசம் காணும் நோக்கும், மனித குலத்திற்கு நன்மைபுரிதல் வேண்டும் என்ற கருத்துமாகும்” என மௌனகுரு எடுத்துக்காட்டுவது உண்மையே.

பல்கலைக்கழக மட்ட அறிஞர்களுள் (Academics) கலாநிதி சி. மௌனகுரு பேசும் போதும் சரி, எழுதும் போதும் சரி, நடிக்கும் போது சரி, வாசகர்களிடமோ, பார்வையாளரிடமோ, கேட்போரிடமோ ஓர் இணைப்பை ஏற்படுத்தி விடுகிறார். சிந்தனைத் தெளிவு காரணமாக (அவர் கருத்துக்கள் சில ஏற்றுக் கொள்ளத் தகாதவையாக இருக்கலாம்) வார்த்தைகளும் இலகுவாக, எளிதிற் தொற்றி அர்த்தங்களைப் புரிய வைக்கின்றன. அந்த விதத்தில், இலக்கிய ஆய்வாளர்களுள் கைலாசபதி, மௌனகுரு, நு. மான், சுப்ரமணிய ஐயர், துரை மனோகரன் போன்றவர்கள் என்னைப் பொறுத்தமட்டில் நல்ல விரிவுரையாளர்கள். கூறியது கூறல், வழுவழாத்தன்மை, நீட்டி முழக்கல் போன்றவை இவர்களிடம் கிடையாது.

சுவாமி விபுலாநந்தரை மௌனகுரு அணுகியிருக்கும் விதம் பாராட்டத்தக்கது. “உலகம் - தமிழ்நாடு என்ற இரு துருவ முரண்பாடுகளில் ஒற்றுமை காணும் அவரது முதுகெலும்பான

நோக்கே இயங்கு செயற்படுகிறது எனலாம்” எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

தமிழியல் ஆய்வுகளில் ஒப்பியல் கல்விக்கு முக்கிய இடமளித்த முன்னோடிகளுள் ஒருவர் விபுலாநந்தர் என்ற, மறைந்த பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் கூற்றை, கலாநிதி மௌனகுரு உள்வாங்குவது திருப்தியாயிருக்கிறது. (பக்கம் 35.) ஆயினும், ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு முன்னோடி சுவாமி விபுலாநந்தரே என்ற எனது கணிப்புக்கு ஆரதவு தருவதாய் மௌனகுருவின் அவதானிப்பு இல்லை.

“இலக்கிய விமரிசனத்துறையிலும் அடிகளாரின் பங்கு குறிப்பிடற்குரியது.... கவிதை நயத்தலில் இரசிக விமரிசன முறை ஒன்றினையே அவர் செய்துள்ளார்..... தம் கால ரசிக விமர்சகர்களிலிருந்து இவர் வேறுபடுவதுடன் இலக்கிய விமர்சனம் கூட மன்பதைக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்குடையவராகவும் காணப்படுகின்றார்” என மௌனகுரு மழுப்பி மதிப்பைக் குறைப்பது (belittle) சரியல்ல.

சுவாமி விபுலாநந்தர் தொடர்பாக நூல் இருந்தாலும் நிறையத் தகவல்களை ஆசிரியர் தருகிறார். இந்த விபரங்கள், தமிழ், தமிழர், தமிழிலக்கியம், சமூகம் போன்ற பல துறைகளையும் சார்ந்தவை. இது ஒரு பயனுள்ள நூல்.

விபுலாநந்தரின் திறனாய்வு நோக்கு

ஈழத்து இலக்கியத் திறனாய்வுத்துறை வளர்ச்சியில், மறைந்த சுவாமி விபுலாநந்தரின் (1892-1957) புதுப்புனைவான முன்முயற்சிகள் வியக்கத்தக்கன.

முத்தமிழ் வித்தகராகவும் அறிவியல் பண்டிதராகவும் அவர் செயற்பட்டு மேற் கொண்ட பங்களிப்புகள் இன்னமும் பரவலாகத் தெரியவில்லை என்றே கூற வேண்டும். தமிழ் திறனாய்வுத் துறையில் அவர் முன்னோடி என்பதும் நம்மில் பலர் ஏற்றுக் கொள்ளாததொன்று.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள காரைதீவில் பிறந்த மயில்வாகனன் 1922 இல் சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆனார். தமிழ் நாட்டில் பல ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டார். பல தலைமையுரைகளை நிகழ்த்தினார். ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதினார். 'யாழ் நூல்', 'மதங்கசூழா மணி' ஆகியன இவர் படைப்புக்களில் முக்கியமானவை. 'செந்தமிழ்', 'தமிழ்ப்பொழில்', 'செந்தமிழ்ச் செல்வி', 'கலைமகள்' போன்ற தமிழ் நாட்டு ஏடுகளில் அடிகளின் கட்டுரைகள் பல வெளிவந்துள்ளன. இலங்கை 'ஈழகேசரி'யிலும் இவர் எழுதினார்.

இக்கட்டுரைகளை மேலோட்டமாகப் படிப்பவர் எவருங்கூட, அடிகளார் எழுத்தில் விமர்சனச்சாயல் இருப்பதை அவதானிக்கக் கூடும். விபுலாநந்த அடிகளின் கட்டுரைகளில் தெரிவு செய்யப்பட்ட சில கட்டுரைகளை, 'இலக்கியக் கட்டுரைகள்' என்ற தலைப்பில் இலங்கை கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம் சில வருடங்களுக்கு முன் ஒரு நூலாக வெளியிட்டிருந்தது. கல்விப் பொதுத்தராதரப் பத்திர உயர்தர வகுப்புத் தேர்வுக்குரிய தமிழ் பாட நூல்களில் ஒன்றாக, 12 கட்டுரைகள், அடங்கிய நூல் 1973 முதல் சில காலம் வரை இருந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கலை, இலக்கியத் தொடர்பாக அடிகளார் வரித்திருந்த சில கோட்பாடுகள், இன்றைய திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளுக்கு இணங்க அமைவதை நாம் காண்கிறோம். இதனை விளக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள்

'இலக்கியச்சுவை' என்ற கட்டுரையை முதலில் எடுத்துக் கொள்வோம். 1939 ஆம் ஆண்டிலேயே 'இலக்கியம் சுற்றல், இலக்கியச் சுவையில் ஈடுபடல்' ஆகிய விஷயங்கள் குறித்து அடிகளார் சிந்தித்திருக்கிறார். அவர் சிந்தனையின் விளைவே இக்கட்டுரை.

முதலிலே தமிழ் இலக்கியத்தின் கொடுமுடிகள் எவை என்று அடிகளார் நிரற்படுத்துகிறார். சங்க இலக்கியம் முதல் உ. வே. சாமினாதையர் முயற்சிகள் வரையிலும் உருவாகிய

படைப்புகளை அடிகளார் குறிப்பிடுகிறார்.

“இலக்கியம் இவையெனக் கண்டோம். இனி, இலக்கியச் சுவையாவது யாது, அச்சுவையிலீடுபடுவதற்கு வேண்டிய மனப் பழக்கம் யாது, இலக்கியங் கற்றற்கு இயைந்த கருவிகள் யாவை என்றின்னோரன்ன வினாக்களுக்கெல்லாம் விடை யிறுத்தல் வேண்டும்” என்று தமது இரண்டாவது பந்தியிற் கூறிச் செல்வதிலிருந்தே, அடிகளார் விமர்சன நெறி எத்தகையது என்பதை நாம் அறியக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

‘அழகியல்’ இலக்கியக் கோட்பாட்டை அடிகளார் தமது அழகு தமிழில் நறுக்குத் தறித்தாற் போல் கூறுவது பாராட்டத் தக்கது. அவர் கூறுகிறார், “மனமானது வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமிடத்து அறிவு, இச்சை, துணிவு, என முத்திறப்பட்டு நிற்குமென்பது மன நூலார் கண்ட முடிவு. அறிதல், இச்சித்தல், துணிதல் என்னும் முத்திறச் செயலும் தெளிவு, இனிமை உறுதி என்னுங் குணங்களை அளாவி நிற்பன. இவை முறையே உண்மை, அழகு, நன்மையென்னும் குணங்களைச் சார்வன. அவர் மேலும் கூறுவர்: “உண்மை, அழகு, நன்மையாகிய அனைத்தும் உணர்த்துவது நல்லிசைப் புலவரளித்த இலக்கிய நூல்கள்; இவை செய்யுள் எனப்படும்.”

இவ்வாறு எடுத்துக் கூறி விட்டு நேரடியாகவே உதாரணத்திற்கு வந்து விடுவது அடிகளாரின் திறனாய்வுச் செய்முறையைக் காட்டுகிறது. விஞ்ஞானம் கற்ற மெய்ஞானியாதலால், ‘விழல்’ வியாக்கியனங்களில் இறங்கி விடாமல், கச்சிதமாகத் தனது நோக்கத்தை நிறைவேற்றுகிறார். ‘வில்லிபாரத’க் காட்சியை இலக்கிய ரீதியாக விபுலாநந்தர் விளக்கும், தோரணைக்கும், ரசிகமணி டி. கே. சி. இலக்கியக் காட்சிகளை நுகரும் தோரணைக்கும் நிரம்பவும் வித்தியாசங்கள் உள்ளன. பின்னையவர், ‘ஆகா’ ‘ஓகோ’ என்று ரசித்து விட்டுப் போக, முன்னையவர் திறனாய்வு ரீதியில் ரசிப்பதை நாம் காண்கிறோம். அத்தகைய வேறுபாடுகளில் ஒன்று ‘ஓப்பியல் ஆய்வு’ ஆகும். உதாரணமாக, குந்திதேவி, கர்ணன் இறந்த போது அழுதரற்றும் காட்சியினை, ‘ஹோமர் எழுதிய வீரகாவியங்களிலும் காண்டலரிது’ என்கிறார் விபுலாநந்தர்.

அதே போல, “இனிப்போர்க் களத்திலும் பூஞ்சோலையிலும்

யாம் கண்ட காட்சிகளை ஒப்பவைத்து நோக்கி இலக்கியச்சுவை எத்தகையது என ஆராயப் புகுவாகும்” என்று குறிப்பிட்டுத் தமது திறனாய்வை அடிகளார் தொடர்கிறார்.

தாம் எடுத்துக் கொண்ட செய்யுட்களில், ஓசையும் சுவையும் ஒத்து நடப்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இச்செய்யுளையும் நோக்குக எனக் கூறி ‘பூபாலரவை....’ என்று தொடங்கும் செய்யுளைக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஐயமும் அழகும்

விபுலாநந்த அடிகள் திறனாய்வுப் பாங்கில் பாடல்களின் சுவைகளையும், தொனிகளையும் விளக்கிக் காட்டுவதுடன், சில ஆலோசனைகளையும் வழங்குகிறார்.

அடுத்ததாக, விபுலாநந்த அடிகளார் 50 வருடங்களுக்கு முன் ‘செந்தமிழ்’ தொகுதி 38இல் எழுதிய ‘ஐயமும் அழகும்’ என்ற கட்டுரையில் அவர் திறனாய்வு நோக்கு எவ்விதம் செயற்படுகிறது என்று பார்ப்போம்.

மேலை நாட்டு இலக்கியத் திறனாய்வு முறையில் பரிச்சயம் பெற்ற நம்மில் பலர் அம்முறைகளினின்றும் சிறிது வேறுபட்டு அதே வேளையில் நுண்ணிய நுழைபுலத்தைத் தரும் தமிழ்த் திறனாய்வு இலக்கணங்களை அறிந்திரோம். உதாரணமாக, விபுலாநந்தர் கூறும் ஒரு விளக்கம் இந்த நுண்மான் நுழைபுலத்தைத் தெளிவு படுத்தும்.

“நல்லிசைப் புலவர் யாத்தமைத்த கவியிலே ஈடுபட்டு நெஞ்சமுருகி இன்புறுவோன் அக்கவிதையின்பால் அன்பு செலுத்துகின்றான். கவிதையை யாத்த புலவன், படிப்போருக்கு இன்பம் பயப்பது கருதியே யாத்தான். ஆதலின், படிப்போனுக்கும் படிக்கப்படும் கவிதைக்கும் இடையே அமைந்த தொடர்பு பெருந்திணையன்று. கைக்கிளைத் திணையாமென்பது வெளிப்படை.”

விபுலாநந்தரின் மற்றுமொரு விளக்கம் தெளிவாய்

அமைவதை இங்கு குறிப்பிடல் அவசியம்.

“ஐம்புலவுணர்வினைக் கூறும் பொருளியல் நூல்களுக்குக் காட்சி கருவியாகும். ‘நோக்கிய கண் இமையால் நோக்கி நோக்கி, இன்புறுதற்குரிய ஓவிய நூல்” வட்டிகைச் செய்தி என்றித் தொடக்கத்தவாகிய அழகு நூல்களுக்கு (பைன் ஆர்ட்ஸ்) ஐயம் கருவியாகும். துணிவு தத்துவ ஞானம் என வட நூலார் கூறும் மெய்யுணர்வு நூல்களுக் கருவியானது, ஐயத்தின் வழி அழகு பிறப்பதனை உணர்த்துவதற்கு ஆன்றோர் செய்தளித்த அழகிய செய்யுட்கள் சிலவற்றை காட்டுவாம்” என்று விபுலாநந்தர் குறிப்பிட்டுச் செல்வதை நாம் அவதானிக்கலாம்.

ஈழத்துத் திறனாய்வுத்துறை வழிகாட்டி

விபுலாநந்தர் இற்றைக்கு அரை நூ ற்றாண்டுக்கு முன்ன ரேயே ஈழத்தின் திறனாய்வுத் துறைக்கு வழிகாட்டியிருக்கிறார் என்பதில் ஐயமில்லை.

“நவறொலும் நூனயம்போலும் பயிறொலும் பண்புடையாளர் தொடர்பு” என்னும் குறட்பாவினுள்ளே நாயனார் இன்பந்தரும் நூல் நயத்தினையும் இன்பந்தரும் பண்புடையாளர் தொடர்பி னையும் ஒருங்கு வைத்து, அழகானது அனத்தற்கரியதாய்த் துய்க்குந்தோறும், துய்க்குந்தோறும் வளர்ந்து தோன்றும் நீர்மையினைக் காட்டினார்” என்று விபுலாநந்தர் திறனாய்வுச் செய்தியைத் தருவது நமக்கு மகிழ்ச்சி தருவதாய் இல்லையா?

விபுலாநந்தர் நமது நாட்டுத் திறனாய்வு முன்னோடி என்பதை விளக்க அவருடை கட்டுரையின் (ஐயமும் அழகும்) முடிவுரை போதுமானது.

“ஆன்றோர் ஐயத்தினையின் பாலுரைத்த செய்யுட்களில் தன்மை, உவமை, உருவகம், தவகம் பின்வரு நிலை வேற்றுப் பொருள் வைப்பு, ஒட்டு அதிசயம், தற்குறிப்பேற்றம், நிரணிறை, ஆர்வமொழி, சுவை, ஒப்புமைக் கூட்டம் என்னும் செய்யுளணி களியைந்து நிற்பதை ஆராய்ந்து காணலாம்.”

‘வண்ணமும் வடிவமும்’ கட்டுரையை ஒவிய விமர்சனஞ் செய்யும் அடிகளார், ‘நிலவும் பொழிலும்’ கட்டுரையில், நிலவும் பொழிலும் தனித்து நின்று பயக்கும் அழகினினும் பார்க்க ஒருங்கியைந்து நின்று தரும் அழகு சிறந்ததென ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க வகையில் இலக்கிய ஆதாரங்களைக் காட்டி விளக்குகிறார்.

சுவாமி விபுலானந்தர், (‘ரொமாண்டிக்’) மனோரதியக் கவிஞர்கள்’ என்றழைக்கப்பட்ட உவேர்ட்ஸ்வர்த், கீட்ஸ் ஷெலி போன்றவர்களின் கவிதைகளைப் படித்து அனுபவித்தவர் என்பது தெளிவு. அவருடைய கட்டுரைகளில் குறிப்பாகக் கவிதை வரிகள் அழகுறத் தமிழில் பயின்று வந்துள்ளன.

கீட்ஸ் தமது “எந்திமியோன்” காப்பியத்திற்கு எழுதிய தோற்றுவாயை, விபுலானந்தர் இவ்வாறு தமிழில் தந்தார்.

‘திருமதி யழகுடைச்
செழும்பொருள் தானே
உவகை நீர்மெயது
ஆங்கவ்வுகை
பன்னாட் கழியினும்
கழியாவியல்பிற்
றன்டா வின்பந்
தந்து நிற்பதுவே’

இந்த அடிப்படையில் வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியார் எழுதிய தனிப்பாடல்களின் தொகுதியை அடிகளார் திறனாய்வு செய்து, ‘செந்தமிழ்’ தொகுதி 38ல் (1941) வெளியிட்டார்.

‘ஆங்கிலவாணி’ என்னும் கட்டுரையில் ஆங்கில இலக்கிய வரலாற்றுச் செய்திகளின் பின்னணியில் விமர்சனப் பாங்காக அவர் தரும் அறிமுகம் வியந்துரைக்கத் தக்கது.

இவற்றை எல்லாம் விட 1922 ஆம் ஆண்டிலேயே ‘செந்தமிழ்’ ஏட்டில் மேற்றிசை செல்வங்களை அவர் திறனாய்வு நோக்கில்

அறிமுகப்படுத்தியிருப்பதும் அவரை ஈழத்துத் திறனாய்வு முன்னோடி என்று நம்மைக் கூற வைக்கிறது.

திறனாய்வாளன் ஒப்பு நோக்கி ஆய்வது சம்பிரதாயம். விபுலாநந்தர் 1941 ஆம் ஆண்டிலே 'சோழ மண்டலத்துத் தமிழும் ஈழத்துத் தமிழும்' என்ற கட்டுரையைக் 'கலைமகள்' இதழில் எழுதியிருக்கிறார். 'கலைச்சொல் விளக்கம்', 'தென்னாட்டில் ஊற்றெடுத்த அன்புப் பெருக்கு வட நாட்டிற் பரவிய வரன்முறை' போன்ற அடிகளாரின் கட்டுரைகளும் அவரைத் தர்க்கபேதமின்றி ஈழத்துக் கலை இலக்கியத் திறனாய்வாளர் முன்னோடியாக நிலை நிறுத்துகின்றன.

க. வித்தியானந்தனின் மணிவிழா மலர்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர் பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தன் மணிவிழா (1984) மலர், நவீனத்துவ ஓவியர் ரமணியின் அட்டைச் சித்திரம், எழுத்து வரி வடிவம் ஆகியன சகிதம் வெளிவந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற மணிவிழாவின்போது இம்மலரும் வெளியிடப்பட்டது. கலை, இலக்கிய, பத்திரிகை நண்பர்கள் கழகத்தின் ஆணிவேரும், உற்சாகம்மிக்கவரும், எதனையும் வினைத்திறமையுடன் செம்மை யாக நிறைவேற்றி வைப்பவரும், பத்தி எழுத்தாளரும், பத்திரிகையாளருமான எஸ். திருச்செல்வம், மற்றும் அவரைச் சார்ந்தவர்கள் ஏற்பாடு செய்து வெற்றிகரமாக விழாவை நடத்தியது போலவே, இம்மணிவிழா மலரையும் உருவாக்கி யுள்ளனர். எஸ். திருச்செல்வம் அறுவடை செய்துள்ள இம் மலரிலே ஒரு கலைஞரின், நுட்பமான பத்திரிகையாளனின், தருக்க ரீதியான தொகுப்பாளனின் கை வண்ணம் தெரிகிறது.

உதாரணமாக "தரிசனம்", "நன்றி மறவேல்" என்ற தான் எழுதிய பகுதிகளை இளஞ் சிவப்பு நிறக் கடதாசியில் அச்சிட்டுள்ளார். பண்டிதமணி, வ. அய். சுப்பிரமணியம், சை. வே. சிட்டி, பாபு போன்ற கல்விமாண்களினதும், இ. வே. டேவிட் ராஜூ,

ந. சபாரத்தினம், எஸ். டி. சிவநாயகம் ஆகிய தமிழ்ப் பத்திரிகை ஆசிரியர்களினதும், வீ. ஏ. திருஞான சுந்தரம் என்ற ஒலிபரப்பு பாளரினதும் வாழ்த்துரைகளை இளம் நீல நிறத்திலும் அச்சிட்டு இவற்றின் விசேடத் தன்மையை உணர்த்தியுள்ளார்.

நமது நாட்டுத் தமிழ்த் தினசரிகளின் ஆசிரியர்களும் தமிழ் ஒலிபரப்பு அதிபரும் ஒரே மலரினிலே அழகிய முறையில் பேராசிரியர் அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தியிருப்பது பரவசமூட்டுகிறது. பேராசிரியரின் அந்திமக்கால வயதுத் தோற்றத்தைத் தத்ரூபமாகக் காட்டும் புகைப் படத்தை வெள்ளைத்தாளில் அச்சிட்டிருக்கிறார். பேராசிரியர் வித்தியானந்தனின் அறிவும், கருணையும், அடக்கமும், திடசங்கற்பமும், தமிழ்ப் பண்பாட்டை நிலைநிறுத்தும் போக்கும், சாந்தமான முகமும், நிறைகுடத் தன்மையும், நகைச்சுவைப் பிடிப்பும் எல்லாமே இப்புக்கைப்படம் மூலம் என்மனத்திரையில் ஒடுகின்றன.

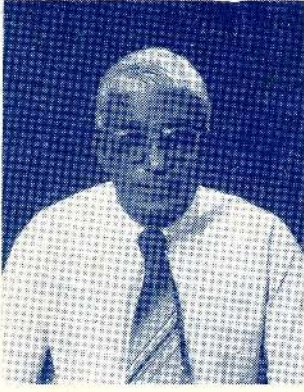
இம்மலரைப் பல பகுதிகளாகப் பிரித்துத் திருச்செல்வம் தொகுத்திருக்கிறார். நுழைவாயில், பேராசிரியரின் பணிகள், பணித்தலங்களில் பேராசிரியர், நிறைமுகம் ஆகியன இடம் பெற்றுள்ளன.

நமது நாட்டு முக்கிய தினசரிகளில் இரண்டின் ஆசிரியர்கள் அறிமுகம், வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை எழுதியுள்ளனர். முன்னவரின் எழுத்தில் உணர்ச்சிப் பெருக்கைக் காண்கிறோம். போராசிரியர் வித்தியானந்தன் அவர்களைப் பற்றிய புதிய தகவல்களை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. பின்னவரின் எழுத்தில் தெளிவான தேர்வு முறையைக் காண முடிகிறது. பொதுவாக எல்லோருடைய எழுத்திலுமே குருபக்தியைக் காண முடிகிறது. உதாரணமாக, பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள், விமர்சகர்களான சி. தில்லைநாதன், ஆ. வேலுப்பிள்ளை, கா. சிவத்தம்பி, அ. சண்முகதாஸ், பொ. பூலோகசிங்கம், எஸ். இராசரத்தினம், ம. முகம்மது உவைஸ், எஸ். பத்மநாதன், செ. சிவஞானசுந்தரம், சி. மௌனகுரு, பல் எழுத்து விற்பன்னரான சொக்கன், மக்கள் கலை விமர்சகரான த. சண்முகசுந்தரம், எழுத்தாளர்களான சிற்பி, செம்பியன் செல்வன், கவிஞரான கல்வியல் குமாரசாமி, பத்தி எழுத்தாளரான எஸ்தி, மூத்த பத்திரிகையாளரான எஸ்.டி. சிவநாயகம் ஆகிய எல்லோரும் பேராசிரியர்

வித்தியானந்தன் மீது எவ்வளவு அபிமானமும் மதிப்பும் வைத் திருக்கிறார்கள் என்பதை எழுத்தில் வடித்துத் தந்திருக்கிறார்கள்.

எழுதியிருப்பவர்களில் கிட்டத்தட்ட எல்லோருமே பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் ஆராய்ச்சிபூர்வமாகத் தமது கருத் துக்களைத் தொகுத்துத் தந்திருக்கின்றனர். பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் பற்றிய கணிப்பாகவும் அதே சமயம் சமகால ஈழத் தமிழிலக்கியத்தின் விவரணையாகவும் இம்மலரில் அடங்கிய எழுத்துக்கள் அமைந்துள்ளன. எனவே, ஆராய்ச்சியை மேற் கொள்பவர்களுக்கு ஓர் அருமையான உசாத்துணை நூலாகவும் இது அமையும்.

ஆய்வுக்காக அல்லாமல் தகவலுக்காகப் படிக்கும் வாசகர் களுக்கு இவ்வெளியீடு சுவையான தகவல்களைத் தருகிறது. குறிப்பாக, எஸ். டி. சிவநாயகம் அவர்கள் எழுதிய 'முப்பது ஆண்டு களுக்கு முன்....' என்ற பின்னோக்குச் சித்திரம் சிறந்த, தரமான சுவையான பத்திரிகை எழுத்துக்குச் சான்றாக இருப்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

நூலாசிரியர்

தமிழ் இலக்கியம், ஆங்கில இலக்கியம், மேலைப் பண்டைய பண்பாட்டு இலக்கியம் ஆகிய பாடங்களில் கலைமாணிப் பட்டம் (பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்) பெற்றவர்.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் (ஆங்கிலம்), இலங்கை மன்றக் கல்லூரி (தமிழ்), பண்டார நாயக்க ராஜதந்திரிகள் பயிலுநர் நிலையம் (ஆங்கிலம்), மற்றும் நிறுவனங்களில் வெகுஜன ஊடகத்தின் பல்வேறு துறைகள் பற்றியும் தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் விரிவுரை நிகழ்த்துபவர்.

இவர் எழுதிய நூல்கள்: Tamil Writing in Sri Lanka, சிவகுமாரன் கதைகள், கலை இலக்கியத் திறனாய்வு, கைலாசபதியும் நானும், Aspects of Culture in Sri Lanka, செய்முறைத் திறன் ஆய்வு, ஈழத்து இலக்கியம்: நூல்களின் அறிமுகம், வெளிவர இருப்பது: இருமை (சிறுகதைத் தொகுப்பு).

இவர் வகித்த நிரந்தரப் பதவிகள்: ஆங்கில உதவி ஆசிரியர் (Industry என்ற ஆங்கிலக் கைத்தொழில் சம்மேளன வெளியீடு), தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாளர் (உள்ளூராட்சிச் சேவை அதிகாரசபை அலுவலகம்), தமிழ்ச் செய்திப் பொறுப்பாசிரியர் (Duty Editor-இலங்கை ஓலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனம்), ஆங்கிலத் துறைத் தகவல் உதவி உத்தியோகத்தவர் (Infomation Assistant, அமெரிக்கத் தகவற் சேவை), ஆங்கில நாளிதழின் சிறப்பு சித்திரம்சப் பகுதியின் பிரதி ஆசிரியர் (Deputy Features Editor - The Island), பட்டதாரி, தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாளர் (இலங்கை வங்கித் தலைமையலுவலகம்), ஆங்கில பட்டதாரி ஆசிரியர் (மஜீதியாக் கல்லூரி, மாலே, மாலைதீவுகள்), தமிழ் விளம்பரப் பிரதி எழுத்தாளர் (Copy Editor - J. Walter Thompson and Company Limited), தமிழ் நாளிதழின் இணை ஆசிரியர் (Associated Editor-ஊர்கேசரி), வெளியீட்டு உத்தியோகத்தர் (நடேசன் நிலையம்).

இவர் தொகுத்தளித்த வானொலி நிகழ்ச்சிகள்: செய்தியின் பின்னணியில், கண்டதும் கேட்டதும், வெளி நாட்டுச் செய்தி, விமர்சனம், படித்துச் சுவைப்போம் (தமிழ்), The Arts Magazine, Rhythms Thamil (ஆங்கிலம்), தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சி: ஊர்கோலம். பகுதிநேர அடிப்படையில் வானொலியில் ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் செய்தி வாசிப்பவராகவும், நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு அறிவிப்பாளராகவும் கடமையாற்றியிருக்கிறார். இவற்றை விட வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றில் (கலைக் கோலம், கலைப்பூங்கா, ஆய்வரங்கம், கலந்துரையாடல், பேச்சு) பங்கெடுத்திருக்கிறார்.

இந்நூலாசிரியர், இப்பொழுது 'நவமணி' என்ற புதிய தமிழ் வாசச் செய்தித்தாளின் பிரதம ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்.